

LISTY UNIVERZITY OBRANY

SRPEN 2011

ORGANIZÁTORI

Leoš Janáček
Ostrava Airport

GENERÁLNÍ PARTNER

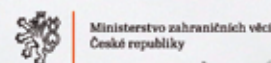
HLAVNÍ PODPORA

OSTRAVA!!!

PODPORA

Akci podporuje
Public Diplomacy Division NATO

XI. DNY NATO V OSTRAVĚ & II. DNY VZDUŠNÝCH SIL AČR

Letiště Leoše Janáčka Ostrava 24. - 25. září 2011

Vstup zdarma

www.natodays.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MARKETINGOVÝ PARTNER

MARKETINGOVÍ PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ TECHNICKÁ PODPORA

OFICIÁLNÍ DOPRAVCI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 7 / číslo 6
akademický rok 2010/2011

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor komunikace a prezentace
MO ČR, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OKP MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 23. 8. 2011
Číslo 5 vyšlo: 2. 9. 2011

Z OBSAHU

Poslední den absolventů
na Univerzitě obrany 2

Vojenští vysokoškoláci
zahájili výcvik ve Vyškově 5

Pedagogové UO
jmenování profesory 6

Příloha pro naše
začínající studenty 10-15

Cvičení MAGLITE 2011
s mezinárodní účastí 16

Meteorolog major Dejmál
zamířil na Špicberky 17

EDITORIAL

Sedmý rok je za námi – vzhůru do osmého!

Do náboženství jsem jako kluk nechodil, a protože v pozdějších letech jsem nikdy nenašel dost času na to, abych se důkladněji seznámil s tím, co se píše v Bibli, mám jen útržkovité informace o jejím obsahu z vyprávění mé tety, která nás s manželkou pravidelně „utěšovala“, když jsme stále nečekali rodinu, že i v Písmu se píše, že nejprve přijde sedm let hubených a teprve pak že přijde sedm let tučných. Nevím, v jaké souvislosti to v Bibli mělo být zmiňováno, mně to na mysli vytanulo, když jsem se poslední červencový pátek na nástupišti společně s ostatními příslušníky Univerzity obrany „loučil“ s právě vyřazovanými absolventy při události, která fakticky zakončovala sedmý rok činnosti Univerzity obrany. Netroufám si posoudit, zda by se podle biblického příměru měly považovat za hubené, nebo tučné. Rozhodně však podle rozzářených tváří mladých profesionál-

ních vojáků a vojaček, kteří právě dosáhli prvního významného stupně ve své profesionální kariéře lze soudit, že pro ně to byly každopádně roky dobré. A když byly dobré pro studenty, byly dobré i pro školu. Školu totiž dělají její studenti. A když jsem si pak následující pondělní ráno ve svodce přečetl, že do Vyškova nastoupilo bezmála 350 budoucích vojenských studentů Univerzity obrany k absolvování základní přípravy před zahájením jejich vysokoškolského studia, došel jsem k závěru, že ta druhá sedmička v historii Univerzity obrany, jejíž historii právě začínáme psát, by mohla být „tučná“, ať už ta první byla jakákoli.

Udělejme vše pro to, aby jí opravdu byla. Věřím, že to v našich silách určitě je.

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.,
předseda redakční rady
a vedoucí studijního oddělení

Poslední den absolventů na Univerzitě obrany

Této významné události se zúčastnili také představitelé vojenských univerzit ze zahraničí, vojenští přidělenci států NATO, představitelé státní správy a místní samosprávy, delegace partnerských občanských sdružení i rodinní příslušníci čerstvých absolventů.

Po společné přehlídce nastoupených jednotek Michael Hrbata v slavnostním projevu mimo jiné popřál absolventům jménem ministra obrany České republiky Alexandra Vondry, i jménem svým, mnoho úspěchů v jejich profesionální kariéře i osobním životě.

V následujícím projevu Vlastimil Pícek na adresu absolventů řekl, že povolání, které si vybrali, je současně i jejich posláním. „Není to práce pro každého, ale sami jste se pro ni rozhodli a já vám přeji, abyste tohoto svého rozhodnutí nikdy nelitovali.“

K novým absolventům Univerzity obrany tradičně promluvil také rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál v záloze prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.: „Vojenské vysokoškolské studium je vynikající přípravou pro život, nikoliv však absolutním receptem na úspěch. Každý z vás je vyhraněnou, sa-

mostatně myslící a individuálně zodpovědnou osobností, a proto kariéra každého z vás je v první řadě ve vašich rukou.“

Symbolické vyřazení absolventů pak proběhlo prostřednictvím nejlepší absolventky Fakulty ekonomiky a managementu poručice Ing. Petry Ondráčkové, kterou rektor-velitel „pasoval“ univerzitním mečem před bojovým praporem školy.

Seďm výtečných absolventů obdrželo věcný dar ministra obrany ČR, dva peněžité dar náčelníka generálního štábu a osm peněžitý dar rektora-velitele Univerzity obrany. Nejlepší student specializace pozemních sil převzal cenu náčelníka Generálního štábu pozemních sil Španělska a nejlepší student letecké specializace dostal cenu velitele francouzské letecké akademie v Salon de Provence.

Ceremoniální část vyřazení byla ukončena slavnostním pochodem a průletem letounů vzdušných sil nad prostorem kasáren. Svou radost z úspěšného ukončení studia vyjádřili studenti tradičním vyhozením čepic nad hlavy a vzájemným objímáním. „Je to pro nás všechny důležitý přelomový den, kdy končí studentský život a začíná nová ži-

Sto sedmdesát šest studentů vojenského prezenčního studia brněnské Univerzity obrany oficiálně ukončilo studium. Jejich slavnostní vyřazení proběhlo v pátek 29. července 2011 v areálu kasáren Šumavská. Slavnostnímu aktu byli přítomni náměstek ministra obrany pro personalistiku Ing. Michael Hrbata, předseda Výboru pro obranu a bezpečnost poslanecké sněmovny Mgr. František Bublan a náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Ing. Vlastimil Pícek.

votní etapa,“ řekla poručice Petra Ondráčková a dodala: „Při ohlédnutí za těmi pěti lety mi na mysli vyvstanou těžké chvíle, kterými jsme si museli projít, ale také pěkné okamžiky, na které budu ráda vzpomínat.“

Absolventům bakalářského a magisterského studia ve studijním oboru Letový provoz Fakulty vojenských technologií byly po vyřazení předány odznaky příslušných odborností v prostorách Technického muzea v Brně. Aktu se zúčastnil velitel Vzdušných sil Armády ČR brigádní generál Ing. Jiří Verner, první československý kosmonaut a europoslanec Vladimír Remek, který je patronem končící studijní skupiny pilotů, velitel francouzské letecké akademie v Salon de Provence brigádní generál Gilles Modéré a další hosté.

Významný den pro absolventy Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií pokračoval akademickou částí – slavnostní promocí, která proběhla v Brněnském Mahenově divadle. Promováno bylo celkem 315 studentů.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Předání odznaků absolventům oboru Letový provoz

Stalo se již tradicí, že absolventům bakalářského a magisterského studia oboru Letový provoz Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany jsou pilotní odznaky a odznaky řídicích letového provozu předávány v prostorách Technického muzea v Brně. Nejinak tomu bylo i letos a to v den, kdy se konalo slavnostní vyřazení absolventů vojenského prezenčního studia Univerzity obrany.

Navazující magisterské studium ve studijním modulu Pilot letos úspěšně dokončilo sedm absolventů a bakalářské studium ve studijním modulu Řízení letového provozu pět absolventů. Ti první budou za pár let možná taky řídit Gripeny a střežit vzdušný prostor nad Českou republikou. Ti druzí je zase budou na dálku jistit, aby se vždy bezpečně vrátili na zem.

Dvaadvacetiletý četař Petr Homola nastoupí za pár dní na letišti v Náměšti nad Oslavou jako řídicí letového provozu. „Chtěl jsem létat, ale nevyšlo to. Budu však u toho, je to krásná práce. Piloti a všichni okolo létání jsou jako jedna velká rodina,“ říká. Aby mohl hlídat kolegy v oblacích, musí se ještě minimálně rok připravovat v dalších kurzech. Pak získá základní profesní licenci.

Jeho dva spolužáci – piloti rotmistři Adam Cupal a Ondřej Paclík nastoupí na stejnou základnu v Náměšti nad Oslavou. „V pondělí se máme hlásit,“ říká rotmistr Paclík. Oba mají za sebou pět let školy, teď budou pokračovat v létání na L-39 Albatros. Až nalétají zhruba 500 hodin, mohou se posunout na vyšší stroje. „Rád bych létal na L-159 a pak snad na Gripenech,“ doufá rotmistr Cupal.

Studium prý uteklo rychle, nejtěžší bylo se na letecký obor, považovaný za prestižní, vůbec dostat. „Opravdu nejtěžší je asi vstup, od přijímaček až po zdravotní kritéria. Pak už létání člověk jen víc a víc propadá,“ vzpomíná rotmistr Cupal. Navždy si prý bude pamatovat, když v rámci výcviku poprvé zkoušeli s letounem ve vzduchu akrobatické prvky.

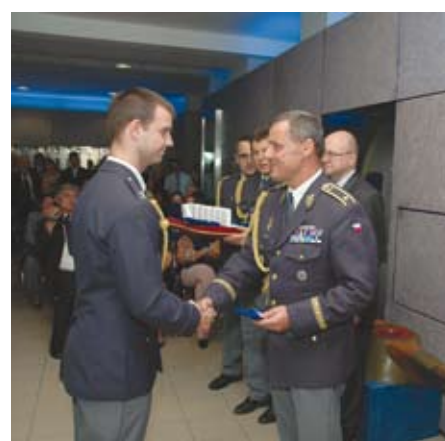
Odznaky absolventům předal zástupce velitele společných sil – velitel Vzdušných sil AČR brigádní generál Jiří Verner. Pozvání přijali první československý kosmonaut a europoslanec Vladimír Remek, velitel francouzské letecké akademie v Salon de Provence brigádní generál Gilles Modéré a přidělení obrany Francie podplukovník Bruno Bucherie a Vietnamu plukovník Vo Van Thanh.

Společně s nimi gratulovali absolventům ředitel odboru vojenského letectví MO plukovník gšt. Petr Brouček, velitel 24. základny

dopravního letectva Praha-Kbely plukovník gšt. Jiří Vávra, náčelník štábu 21. základny taktického letectva Čáslav plukovník gšt. Ivan Čech, vedoucí Katedry letectva FVT plukovník gšt. Miloslav Bauer, předseda Svazu letců ČR plukovník ve výslužbě Oldřich Rampula, a veterán druhé světové války plukovník ve výslužbě Emil Boček. Předávání odznaků byli přítomni také rodiče a nejbližší příbuzní absolventů.

Další neméně slavnostní událostí bylo předání zvláštního ocenění dvěma výtečným absolventům – rotmistrově Martinu Zemanovi a četařovi Petru Homolovi a to z rukou velitele Vzdušných sil AČR brigádního generála Jiřího Vernera. Ten také pronesl závěrečný projev, ve kterém všem absolventům popřál jejich budoucí kariéře mnoho zdarů a úspěchů.

Text a foto: Dr. Pavel Pazdera

To hlavní z červencového kolegia rektora

V pondělí 25. července 2011 se uskutečnilo poslední zasedání kolegia rektora v tomto akademickém roce. Klíčovým bodem jednání byla problematika očekávaných změn v zaměření vzdělávání na UO v návaznosti na předpokládaný obsah Národního kvalifikačního rámce terciárního vzdělávání.

Kolegium rektora věnovalo pozornost i otázkám možné úpravy struktury a rozsahu výuky tělesné přípravy a cizích jazyků u vojenského a civilního studia, diskutovalo o možnostech zkvalitnění vybavení učeben a zřízení nových velkokapacitních učeben, a konečně posoudilo záležitosti týkající se metodického usměrnění průběhu základní přípravy nových povolanců a vojensko-odborné přípravy studentů UO na VeV - VA Vyškov.

V rámci úvodního bodu se členové kolegia rektora seznámili s předloženými záměry děkanů fakult na vymezení primárních oblastí vzdělávání v návaznosti na předpokládanou strukturu oblastí vzdělávání vznikajících v rámci řešení projektu Q-Ram na jedné straně a v souvislosti s vytvářením „Konceptu přípravy personálu“ vyplývající z „Bílé knihy o obraně“ na straně druhé. Děkaní jednotlivých fakult plukovník Vladan Holcner (FEM), plukovník Zdeněk Vintř (FVT) a proděkan FVZ MUDr. Roman Blanař charakterizovali stávající akreditované studijní programy a studijní obory na svých fakultách, jejich perspektivu a možnosti zařazení do vymezených oblastí vzdělávání podle Q-Ram. V této souvislosti

plk. Vintř upozornil mj. na řadu nejasností jak z hlediska výsledné podoby projektu Q-Ram a jeho využití v rámci akreditačního procesu studijních programů, tak i z hlediska nestabilního rozpočtového rámce resortu obrany. Prorektor pro studijní a pedagogickou činnost prof. Zdeněk Zemánek podrobně objasnil postup prací projektového týmu Q-Ram od roku 2009, zejména pak dosažené výsledky jednání pracovní skupiny pro oblast „Bezpečnostní obory“, ve které působil jako předseda. Profesor Zemánek konstatoval, že jeho snahou bylo zabránit izolování vojenských oborů do samostatné oblasti vzdělávání. Z tohoto důvodu inicioval jejich začlenění do oblasti vzdělávání „Bezpečnostní obory“, a to v souladu s platnou mezinárodní normou ISCED-97 pro klasifikaci vzdělávání. Na závěr otevřené a polemické diskuse se zainteresovaní funkcionáři UO shodli na nutnosti usilovat o takové zaměření studijních oborů rozvíjených na naší škole, které by umožnilo jejich zařazení do oblasti vzdělávání „Bezpečnostní obory“. V této souvislosti rektor-velitel UO prof. Rudolf Urban uložil děkanům fakult iniciovat a rozvíjet v rámci svých součástí a kateder fundovanou diskusi o perspektivách jednotlivých studijních oborů s ohledem na očekávanou výslednou podobu Q-Ram i na snižující se rozpočtový rámec resortu MO a školy.

Při projednávání problematiky možné úpravy struktury a rozsahu výuky tělesné přípravy a cizích jazyků prorektor pro studijní a pedagogickou činnost konstatoval, že vzhledem k nárůstu počtu studentů, snižujícím se počtům učitelů a limitované kapacitě učebně-výcvikové základny, jde o to snížit objem akreditované výuky těchto předmětů na úroveň srovnatelnou s oborově příbuznými fakultami veřejných vysokých škol. Objektivně vyšší po-

žadavky resortu MO na jazykovou vybavenost a tělesnou připravenost studentů vojenského prezenčního studia bude třeba naplňovat v rámci neakreditované vojensko-profesní přípravy. V následné diskusi bylo poukázáno na řadu změn, které by bylo nutné provést. Zejména byla diskutována otázka uznávání kreditů a relevantnost uplatnění personálně-právního a finančního postihu vůči těm studentům, kteří nesplní povinnosti v rámci vojensko-profesní přípravy. Z důvodu nezbytnosti vyjasnění některých sporných záležitostí uložil rektor-velitel děkanům fakult v součinnosti s právníkem UO projednat neuzavřených partiálních otázek a předložit komplexní návrh řešení této problematiky na příští jednání kolegia rektora v září 2011.

Kolegium rektora projednalo rovněž otázku participace určených funkcionářů z úrovně rektorátu školy, děkanátů fakult, školního aparátu a profilových kateder na odborně-metodickém usměrnění základní přípravy budoucích nových studentů UO, jakož i na průběhu důstojnického kurzu studentů po 1. a 2. ročníku na VA Vyškov. Příští studenti 1. ročníku UO nastoupili na dvouměsíční základní přípravu dne 1. srpna a ukončí ji 22. září 2011. Vojensko-odborná příprava současných studentů byla zahájena 8. srpna 2011 a v případě absolventů 1. ročníku potrvá do 23. září, v případě absolventů 2. ročníku pak do 16. září 2011.

(Pozn.: o průběhu základní přípravy povolanců a důstojnickém kurzu studentů UO podrobně informujeme na jiném místě v tomto vydání Listů UO).

**Text: dr. Miloš Dyčka, CSc.
tajemník kolegia rektora**

Univerzitu obrany navštívili vědci z Indie

Dne 24. června 2011 navštívila Univerzitu obrany v rámci oficiálních kontaktů mezi naší zemí a Indickou republikou skupina indických vědců z Defence Research and Development Organisation. Vedl ji poradce ministra obrany Indie pro otázky vědy a výzkumu Dr. V. K. Saraswat a doprovázel Jeho excelence Dinkar

Prakash Srivastava, velvyslanec Indie.

Návštěva naší školy nebyla zdvořilostní a nahodilou akcí, neboť ve prospěch ozbrojených sil Indické republiky byly již v předchozích letech realizovány samostatné vzdělávací aktivity ve formě kurzů pro příslušníky pozemního vojska. Velmi pozitivně byl hodno-

cen zejména kurz pro specialisty na obranu a ochranu proti zbraním hromadného ničení.

Páteční návštěva byla zaměřena zejména na informativní seznámení indických vrcholových vědeckých pracovníků obranného výzkumu a vývoje se stavem a úrovní vědecké práce Fakulty vojenských technologií a jejím zapojením do vědeckých projektů. Některé prezentované aktivity hosty velice zaujaly a vyjádřili i zájem užší spolupráce zejména v oblastech pasivních sledovacích systémů a již zmiňované ochrany proti zbraním hromadného ničení, a to formou vzdělávání i společné vědecké práce.

V průběhu pracovního jednání, které trvalo necelé dvě hodiny, se zúčastněné strany dohodly, že další spolupráce bude pokračovat předložením konkrétních návrhů oficiální cestou.

Text a foto: Ing. Stanislav Poráň

Vojenští vysokoškoláci zahájili výcvik ve Vyškově

Dne 1. srpna 2011 nastoupilo k vykonání dvouměsíční základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově celkem 353 nových vojáků z povolání – budoucích studentů Univerzity obrany v Brně a Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze.

První hodiny přeměny z civilní osoby na vojáka jsou vždy náročné. Začaly rozloučením s rodinou a přáteli před vstupem do objektu kasáren a pokračovaly příjmem, ostříháním, lékařským vyšetřením, prvním vojenským jídlem, vystrojením, ubytováním a uložením si výstroje a vybavení.

„Každý, kdo chce vstoupit do profesionální armády, musí absolvovat základní výcvik. Je to transformace civilisty v profesionálního vojáka. Hlavním úkolem Kurzu základní přípravy je naučit vojáka činnostem potřebným k přežití a k boji, zvládnání obsluhy a střelby ze základních ručních zbraní a zvyšovat fyzickou zdatnost a psychickou odolnost pro výkon služby vojenského profesionála,“ řekl náčelník Oddělení základní přípravy a garant kurzu major Rostislav Juppa: „V prvních dnech se vojáci seznámí s novým prostředím a budou se učit základům vojenského života. Rekruti jsou nyní ve zkušební době a následující dvouměsíční základní příprava je pro tyto budoucí studenty před samotným zahájením studia povinná. Po jejím absolvování mohou studovat vojenské směry na Univerzitě obrany.“

Pro samotné vojáky je zahájení výcviku závazkem k opravdově tvrdé práci. „Nemám strach z toho, co mně čeká, protože vojáky máme v rodině. Dá se tedy říci, že vím, jaké to bude. Instruktoři nám asi dají hodně zabrat,“

řekl Pavel S. a jeho kolega jej doplnil: „Těžko si lze vstup do armády představit bez přijímače. Řekl bych, že se od nás očekává stoprocentní výkon, tak by si nikdo neměl na nic stěžovat. Jsme zde přece na základě vlastního rozhodnutí!“

Že bude výcvik náročný hlavně po fyzické stránce, na tom se s muži shodují i jejich kolegyně. Podle názoru dvacetileté vojákyně z jihu Čech prý bude potřeba se naučit spoustu nových věcí a dovedností a sehrát se v rámci jednotky: „Jsem zvědavá, jestli to zvládnu. Ale už nyní bych řekla, že budeme dobrý kolektiv, a že se navzájem podržíme.“

Podle velitele 2. výcvikového kurzu kapitána Jaroslava Janůška bude v průběhu celého výcviku položen důraz na každodenní zvyšování fyzické zdatnosti a psychické odolnosti. „Všichni rekruti musí zvládnout nejenom základní návyky pořadového vystupování

a vojenské zdvořilosti, ale naučit se přesně a správně provádět pořadové cviky a pohyby beze zbraně i se zbraněmi a v této oblasti si osvojit především bezpečný a účinný způsob použití, obsluhu a střelbu. Naučí se kupříkladu orientaci v terénu bez mapy i s mapou, jako jeden z předpokladů úspěšného pohybu a plnění úkolů v neznámém prostředí. Získají tak základní znalosti, návyky a dovednosti k vedení boje jednotlivce a jeho pohybu a k přežití na bojišti ve všech taktických činnostech a to ve dne i v noci.“

Vyvrcholením celého výcviku bude jedennáctidenní nepřetržitý výcvik ve Vojenském výcvikovém prostoru Dědice.

Text: kpt. Pavel Kočvara, tiskový a informační důstojník Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov
Foto: Hana Jurčová

Základní aplikační kurz v plném proudu

Dne 1. srpna 2011 nastoupilo ke Školnímu praporu Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově 76 posluchačů 1., 2. a 3. ročníku magisterského studia Univerzity obrany. Další 319 posluchačů 1. a 2. ročníku bakalářského studia Univerzity obrany nastoupilo do základního aplikačního kurzu 8. srpna 2011.

Výuku a výcvik u těchto kurzů zabezpečuje Odbor kariérové přípravy za podpory Odboru profesní přípravy a Odboru výcviku. Major Jiří Adamec se svým týmem připravil

pro studenty novou formu výuky a výcviku se záměrem co největšího přiblížení podmínek na zaměstnáních reálným situacím ve vojenské praxi. Je přesvědčen, že si studenti odnesou z průběhu svého pobytu ve Vyškově velké množství užitečných vojenských dovedností, které budou moci zúročit ve své budoucí kariéře profesionálního vojáka.

Podstatnou část praktických dovedností získají v době nepřetržitého výcviku, který proběhne ve dnech 22. až 26. 8. 2011 u Základního aplikačního kurzu 1, a v době od 29. 8. do 2. 9. 2011 u Základního aplikačního kurzu 2, ve srubovém táboře výcvikového střediska Březina. Znalosti nabyté v průběhu kurzu budou prověřeny závěrečným testem. Ukončení kurzu je plánováno na 26. 8. 2011 u fakulty lékařské a tělovýchovné, 16. 9. 2011 u 2. ročníku a 23. 9. 2011 u 1. ročníku brněnských fakult.

Text: prap. Pavel Šugárek, vrchní praporek Školního praporu VeV – VA

Pedagogové Univerzity obrany jmenování profesory

Ve slavné Velké aule pražského Karolína se v pátek 24. června 2011 uskutečnilo předání jmenovacích dekretů osmdesáti novým vysokoškolským profesorům a profesorkám.

Nový akademický titul tak obdrželo celkem 11 docentek a 69 docentů českých vysokých škol. Prezident republiky Václav Klaus vložil v průběhu slavnostního ceremoniálu jmenovací dekrety do rukou také třem novým profesorům, které navrhla Vědecká rada Univerzity obrany.

Ke slavnostnímu jmenování Rudolfo Jaloveckému, plukovníku Martinu Mackovi a Karlu Odrážkovi poblahopřál spolu s prezidentem republiky také ministr obrany Alexandr Vondra, který v projevu na adresu nově jmenovaných vysokoškolských profesorů uvedl: „Jako ministr obrany České republiky jsem velmi poctěn skutečností, že dnes přijmou své jmenování i tři noví profesori Univerzity obrany. Je to pro mě důkazem, že naše armáda není izolovaným, do sebe zahleděným světem, ale

prošla a stále prochází nevyhnutelnými změnami, které jsou dány jak vnitřními potřebami armádní struktury tyto změny uskutečňovat, tak objektivními podmínkami, v nichž se odehrává fungování armády a státu. Obrana naší země, našeho světa, všech hodnot, které jsou nám drahé, však už dávno není pouze záležitostí ozbrojených sil, ale každého člověka, pro kterého slovo vlast není prázdným symbolem, ale personifikací domova, jeho osobní i národní identity.“

Prezident Václav Klaus ve své zdravotní zdůraznil společenskou prestiž vysokoškolských profesorů, kteří by svým hlasem, svými názory a vážností svého titulu měli být více

slyšet ve veřejném dění. Apeloval na skutečnost, že profesorská práce, statut profesora, se musí odrazit při předávání zkušeností studentům, tedy ve výuce. Pedagogická činnost by tak měla být prioritou.

Plukovník profesor Martin Macko po svém jmenování přiznal, že nový akademický titul je pro něj pomyslným vrcholem, k němuž vedla pětadvacetiletá nelehká cesta vědecké práce i pedagogické činnosti. „Moc si vážím toho, že se mi to s přispěním mnoha zainteresovaných podařilo,“ světil se profesor Univerzity obrany, který je prorektorem pro vědeckou činnost a působí na Katedře zbraní a munice.

Nově jmenovanými profesory Univerzity obrany jsou:

- docent Ing. Rudolf Jalovecký, CSc., pro obor vojenská technika - elektrotechnická
- plukovník docent Ing. Martin Macko, CSc., pro obor vojenská technika strojní - zbraně a munice
- docent MUDr. Karel Odrážka, Ph.D., pro obor vojenská radiobiologie

Text a foto: Miroslav Šindelář, www.army.cz

Ze zasedání Akademického senátu Univerzity obrany

Zasedání akademického senátu Univerzity obrany se konalo v Síní vědecké rady UO v Brně. Zahájil ho jeho předseda plk. prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc. Přivítal členy akademického senátu a hosty zasedání, rektora UO prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc., předsedu AS FEM UO pplk. doc. Ing. Zdeňka Flasara, CSc., a právníka UO Mgr. Miloslava Havlína, Ph.D. Zasedání se řídilo schváleným programem.

V dalším jednání prof. Ing. Pavel Konečný, CSc., pplk. Ing. Jaroslav Kozůbek Ph.D., a prof. MUDr. Jiří Stulík, CSc., kteří získali mandát senátora AS UO, složili do rukou rektora-velitele prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc., slib a stali se tak senátory. Rektor a předseda AS UO jim blahopřáli a popřáli hodně úspěchů v jejich práci.

Předseda pak seznámil členy senátu s obsahem jednání předsednictva. Dále oznámil, že student Jan Drbola se mandátu senátora písemně vzdal z důvodu brzkého ukončení svého studia a oba oslovení náhradníci Markéta Přibilová a nrtm. Bc. Antonín Doležel (všichni FEM) se mandátu ze stejného důvodu vzdali rovněž. Uvedl, že akademický senát bude dále postupovat v souladu s čl. 4 Volebního a jednacího řádu AS UO. Předseda přednesl návrh usnesení k vyhlášení doplňovacích voleb do AS UO ve volebním obvodu FEM. Pro provedení doplňovacích voleb byla zvolena senátem FEM volební komise ve složení: předseda Ing. Alojz Flachbart, členové: Ing. Petr Němec, Ing. Alena Bumbová, Ph.D., rtm. Petr Chlupík.

Pro konání doplňovací volby akademický senát stanovil termín 25. 10. 2011. V další části jednání senát projednal a schválil Výroční zprávu o činnosti Univerzity obrany za rok 2010. Výroční zpráva byla zpracovaná v sou-

ladu se stanovenou strukturou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a je veřejně přístupným dokumentem.

Poté rektor Univerzity obrany ve svém vystoupení seznámil senát s informacemi o aktuálním dění na škole. Ve svém vystoupení mj. zdůraznil význam a místo senátorů v činnosti univerzity. To souvisí s připravovanými změnami zákonů, kde se uvažuje o zcela novém přístupu ve vnímání poslání vysokých škol, zejména také kvality systému vzdělávání apod.

Změny by se měly dotknout i místa, úlohy a kompetencí akademických senátů. S navrhovanými změnami bude senát seznámen. Dále rektor zdůraznil, že další období bude v resortu obrany i na Univerzitě obrany spojeno s implementací závěrů „Bílé knihy“ do praxe. Pro univerzitu obrany to bude mj. znamenat optimalizaci edukačního procesu, který zabezpečí splnění požadavků resortu na přípravu vojenských profesionálů. Požadavky na jejich činnost v asymetrických operacích, při často se měnících podmínkách současného vedení boje vyžadují, aby na UO došlo k rozšíření výuky humanitních předmětů s důrazem na rozvoj schopností studentů k vyjednávání, krizové komunikaci, vedení podřízených, zvládnání různé zátěže, ale také na zvýšení úlohy praktické přípravy, zejména realizací stáží v letním i zimním období, zařazováním studentů do různých funkcí v průběhu studia apod. Jsou vedena jednání, aby stáží k posílení praktických dovedností mohli absolvovat i studenti civilního studia.

Rektor uvedl, že snahy Univerzity obrany směřují k posilování vojenského charakteru školy a k posilování prvků vojenské výchovy. Bude se celkově měnit systém vojenské přípravy tak, aby student - absolvent byl schopen zvlá-

dat funkci u vojenského útvaru, na kterou po ukončení studia nastoupí. Senát seznámil také s tím, že od nového akademického roku bude výuka na Univerzitě obrany organizována prostřednictvím centrálního plánování. Jeho cílem je mj. úspora prostředků i času, např. eliminací časových prostojů, které vznikají častými přesuny studentů, efektivnějším využíváním učeben apod. V rámci rozpravy rektor odpověděl na dotazy senátorů k uvedeným informacím.

V dalším jednání byl projednán a schválen Statut Ústavu ochrany proti zbráním hromadného ničení UO a Jednací řád vědecké rady ústavu. Senát také projednal a schválil změnu Jednacího řádu vědecké rady FVZ. Příloha jejího jednacího řádu „Kritéria pro habilitační a jmenovací řízení na FVZ UO“ byla zrušena a není jeho součástí. V dalším jednání byl senátor prof. Ing. Pavel Konečný, CSc., zvolen delegátem AS UO do předsednictva Rady vysokých škol.

V bodu „různé“ rektor Univerzity obrany odpověděl na některé dotazy z pléna. Senát bude seznámen se stavem řešení možnosti k realizaci bezdrátového připojení na internet v areálu univerzity, seznámil také s tím, že Akademický senát FEM přijal v červnu změnu názvu fakulty na „Fakulta vojenského managementu“, čímž je zřetelně deklarováno její poslání a další směřování.

Na závěr jednání bylo přijato usnesení, které je zveřejněno na webových stránkách Univerzity obrany. Schválený podrobný zápis z jednání akademického senátu mají k dispozici všichni jeho členové a mohou tak informovat členy akademické obce. Další zasedání se uskuteční 5. října 2011 v Hradci Králové.

**Ing., Mgr. Radomír Saliger, Ph.D.,
2. místopředseda AS UO**

Erasmus na Akademii národní obrany ve Varšavě

Současné vysokoškolské studium v zemích Evropské unie je neodmyslitelně spjato s mobilitami studentů a akademických pracovníků v rámci programu Erasmus. I já jsem měla možnost využít nabídky studovat v zahraničí a poznat strukturu vzdělávání vojáků z povolání na Akademii národní obrany ve Varšavě. Realizace mého studijního pobytu proběhla v režii proděkana Fakulty ekonomiky a managementu podplukovníka Pavla Foltina, koordinátora programu Erasmus v Polsku majora Andrzeje Soboně a dalších odpovědných funkcionářů, kterým chci tímto poděkovat.

Akademie národní obrany ve Varšavě je vojenská škola s dlouholetou tradicí patřící do polského systému vzdělávání vojáků z povolání. I když musím přiznat, že podíl civilních studentů několikanásobně převyšuje procentuální zastoupení studentů vojenských. Polská armáda sice neopouští od výchovy budoucích důstojníků prostřednictvím vysokoškolského studia, nicméně tito studenti jsou vzděláváni v jiných akademiích rozdělených dle druhů vojsk. Akademie národní obrany se aktivně zapojila do programu Erasmus teprve v roce 2011, tudíž jsem byla, spolu se svými kolegy z jiných států, první zahraniční studentkou bakalářského stupně. I přes tuto skutečnost byl náš pobyt perfektně zorganizován – počínaje ubytováním v krásném a historickém univerzitním kampusu, konče sociálním zázemím a podporou místních studentů aktivně se zapojujících do organizace programu Erasmus.

Výuka probíhala samozřejmě v anglickém

jazyce. Nabídka předmětů byla opravdu rozmanitá, což umožnilo každému z nás vybrat si ty, které nejvíce odpovídají zaměření studia na domovských univerzitách. V důsledku širokého spektra studijních předmětů probíhala výuka v úzkém kruhu. Zpravidla pro tři až pět studentů. Přístup vyučujících byl velice individuální. K dispozici byli ti nejlepší vyučující jednotlivých předmětů, většinou vedoucí pracovníci kateder, což výrazně ovlivňovalo kvalitu výuky. Učitelé byli velice vstřícní a otevření, věnovali nám maximum času. Celkově bylo zaměření studia Akademie národní obrany podobné studiu na Fakultě ekonomiky a managementu Univerzity obrany. Připadalo mi například velice zajímavé a přínosné studovat ekonomiku obrany státu z pohledu jiného členského státu NATO a EU. Možnost diskutovat s předními národními odborníky považuji za jedinečnou příležitost, která se s největší pravděpodobností nebude brzy opakovat, především proto, že hlavní náplní práce kteréhokoliv národního odborníka je výzkum.

Akademický kampus se rozkládá v klidné části Varšavy relativně dost vzdálené od histo-

rického centra. Je plně vybaven vším, co studenti pro svůj život potřebují. Nachází se zde moderní sportovní centrum s krytým plaveckým bazénem, sportovními halami, posilovnou a saunou. To vše je přístupné studentům v určitých hodinách zdarma. Do zázemí kampusu spadá také několik obchodů, akademická jídelna a hotel. V těsném sousedství je menší vojenský prostor s několika cvičišti simulujícími bojové podmínky a pěší střelnice.

Svůj studijní pobyt v rámci programu Erasmus hodnotím jednoznačně pozitivně. Přínos ze studijního hlediska je nepopiratelný. Přístup k zahraničním studentům je sice výrazně jiný než přístup ke studentům místním – považují jej za shovívavější a přátelštější. Všem studentům vřele doporučuji vyzkoušet výuku v zahraničí. Jednak z důvodu zlepšení úrovně cizího jazyka, jednak z důvodu neopakovatelného seznámení s cizí zemí a její kulturou.

Text a foto: des. Veronika Pastorová

Zástupci Evropské obranné agentury na Univerzitě obrany

V úterý 2. srpna 2011 v rámci evropské studie o schopnostech zabezpečit základní výcvik pro piloty vrtulníků navštívili Univerzitu obrany zástupci Evropské obranné agentury (EDA-European Defense Agency) generálmajor v záloze Patrick Tanguy a Patrick Laparra za doprovodu příslušníka odboru Vzdušných sil Velitelství společných sil AČR podplukovníka Karla Valvody a zástupkyně Sekce obranné politiky a strategie MO Veroniky Boščíkové. Cílem návštěvy bylo získání informací o systému přípravy pilotů vrtulníků AČR.

Zástupci Katedry letectva plukovník gšt.

Ing. Miloš Bauer, Ph.D., a podplukovník Ing. Jiří Kacer, Ph.D., byli děkanem Fakulty vojenských technologií plukovníkem prof. Ing. Zdeňkem Vintrem, CSc., a prorektorem pro vnější vztahy UO plukovníkem pplk. Ing. Jaroslavem Průchou, Ph.D., pověřeni organizací a vedením zaměstnání. Kromě systému teoretické přípravy a prezentace současného stavu a blízké budoucnosti vzdělávání pilotů vrtulníků na UO byla diskutována celková koncepce přípravy létajícího personálu, v němž UO hraje nezastupitelnou roli a to především v oblasti teoretického vzdělávání. Dále byly prezentovány možnosti Helicopter Training Point Os-

trava, které slouží jako tréninkové simulační centrum pro podporu praktického výcviku létání.

Zástupci EDA ocenili otevřený přístup resortu obrany a Univerzity obrany k řešení výše uvedené problematiky. Česká republika byla jejich třetí zastávkou na cestě po evropských zemích, které zabezpečují přípravu vojenského létajícího personálu jak na národní, tak na mezinárodní úrovni. Kromě Univerzity obrany navštíví delegace EDA také Centrum leteckého výcviku Pardubice, jež zabezpečuje praktický výcvik pilotů.

Text: pplk. Ing. Jiří Kacer, Ph.D.

Na téma výchovy v Armádě České republiky

Bílá kniha o obraně České republiky deklaruje, že lidé tvoří nejvyšší hodnotu a jsou klíčovým činitelem pro naplňování požadovaných schopností ozbrojených sil i organizací v působnosti Ministerstva obrany ČR. Nábor, výcvik, vzdělávání a výchova kvalitních vojáků a civilního personálu, a péče o ně, je na prvním místě. Praxe ukazuje, že v dosavadním úsilí o výstavbu skutečně profesionálních ozbrojených sil se doposud nedaří vytvořit funkční komplexní systém výchovy vojáků – příslušníků ozbrojených sil.

Tématu otázkami se zabýval pracovní seminář, který proběhl v Klubu Univerzity obrany v úterý 28. června 2011. Jeho cílem bylo najít cestu k ujednocení pojetí, místa a úlohy výchovy při rozvoji (kultivaci) vojáka v současnosti a v blízké budoucnosti.

Existuje systém výchovy v resortu obrany České republiky? Je možné efektivně vychovávat dospělé osoby – profesionální příslušníky AČR? Je velitel vůdce i manažer? Co je to organizační kultura? Jakou roli hraje humanitní nebo duchovní služba v systému výchovy? Na tyto i podobné otázky se snažili najít odpovědi účastníci semináře v šestnácti příspěvcích a v diskusi, kterou zvláště obohatily názory velitelů brigád, praporů, rot, čet a vedoucích praporčků útvarů a operačních velitelství české armády a vystoupení zástupců Generálního štábu ozbrojených sil Slovenské republiky.

Tak například ředitel Sekce personální – personální ředitel Ministerstva obrany ČR Ing. Vladimír Karaffa se zamýšlel nad tím, zda existuje systém výchovy v resortu obrany České republiky. Upozornil na nutnost identifikačních vzorů v naší armádě, kterými jsou zejména velitelé všech stupňů.

První zástupce náčelníka Generálního štábu AČR brigádní generál Miroslav Žižka ve svém vystoupení hledal odpovědi na to, zda je velitel především vůdcem nebo manažerem. Ptáme-li se na odpověď, tak má být manažerským vůdcem.

K problematice výchovy a prestiže vojáka z povolání vystoupil také poradce ministra obrany PhDr. Luboš Dobrovský. Na programu semináře se se svými příspěvky aktivně podíleli příslušníci Univerzity obrany, například

Ing. Vlastimil Galatík, doc. Ladislav Halberštát, doc. František Hanzlík, plukovník Vladan Holcner, dr. Ivana Nekvapilová, kapitán Jan Pacner, plukovník Bohuslav Příkryl, dr. Radomír Saliger a dr. Ivo Svoboda.

Očekávaným výsledkem semináře bylo získání zkušeností a názorů na možné formy a metody výchovného působení a jeho řízení v Armádě České republiky z pohledu velitelů, řadových vojáků – zástupců jednotlivých hodnostních sborů, akademické a jiné odborné komunity při implementaci Bílé knihy o obraně. A to se podle organizátora, kterým byla Fakulta ekonomiky a managementu Univerzity obrany, do velké míry podařilo.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Univerzita obrany místem mezinárodního setkání

Mnohonárodní centrum pro koordinaci logistiky v Praze si stanovilo za hlavní cíl zabezpečit předávání informací v oblastech vzdělávání, výcviku a koordinace mezinárodní spolupráce logistiky států NATO a Partnerství pro mír před nasazením jejich sil do zahraničních operací. Snahou účastnických států je dosažení koordinace logistické podpory a efektivní využití alokovaných finančních zdrojů při zachování logistické podpory na požadované úrovni.

Univerzita obrany se ve středu 13. července 2011 stala místem mezinárodního setkání, na němž došlo k podpisu Memoranda o porozumění mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Maďarska, jehož účelem je stanovit základní

principy zařazení příslušníka Ozbrojených sil Maďarska do Mnohonárodního centra pro koordinaci logistiky (MLCC). Za maďarskou stranu dokument podepsal plukovník Ferenc Jakab.

Slavnostního aktu se ze strany organizátora akce zúčastnil ředitel Sekce logistiky Ministerstva obrany ČR brigádní generál Ing. Vladimír Halenka, za mezinárodní štáb NATO plukovník gšt. Ing. Miroslav Pelikán a ředitel Mnohonárodního centra pro koordinaci logistiky (MLCC) plukovník Mgr. Roman Dušek.

Vzhledem k významnosti aktu byli přítomni rovněž představitelé členských států MLCC generálmajor Slavko Puljič (Bosna a Hercegovina), plukovník Štefan Farský a podplukovník Štefan Woźniak (Slovensko),

plukovník John Bessell a korvetní kapitán Andrew Lewis (Velká Británie).

Slavnostní akt moderoval vedoucí Katedry logistiky plukovník gšt. Ing. Zbyšek Korecki, Ph.D., který po úvodním vystoupení prorektora pro vnější vztahy UO plukovníka Ing. Jaroslava Průchy, Ph.D., představil Univerzitu obrany, Fakultu ekonomiky a managementu a Katedru logistiky. Možnosti mezinárodní spolupráce v oblasti akreditované výuky objasnil proděkan pro vnější vztahy a rozvoj FEM podplukovník Ing. Pavel Foltin, Ph.D.

Text: plk. gšt. Ing. Zbyšek Korecki, Ph.D.

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

When you apply for a new job, you can get a similar letter from your prospective employer.

TASK 1: Read this letter making an offer of employment. Then decide whether the statements below are true (T) or false (F):

1. Mr Wills will start work immediately.
2. He will receive one month's salary on his first day at work.
3. His salary will be reviewed after six months.
4. His deputy will be Robert Stephens Jr.
5. He is allowed to join the company pension plan.
6. His working hours will be decided after discussion with Slim Gym's management.
7. He has to work a minimum of three months before leaving the company.
8. Lyn Ashley expects him to telephone her to accept the job.

August 26, 2005

RE: General Manager vacancy

Dear Mr. Wills,

Following your interview for the above position on August 24, I am delighted to confirm our offer of the job, starting on January 1.

Your salary will be paid monthly in arrears. It will be reviewed annually in July. You will report to Robert Stephens, Jr., Managing Director. Our normal terms of employment are enclosed with this letter. We have a company pension plan which you will be eligible to join.

Your working hours each week will include some evenings and weekends, to be determined by mutual agreement. You will be entitled to ten days' annual vacation in addition to public holidays.

One month's notice is required on either side to terminate the contract. There will be a probationary period of three months. Should you decide to accept the offer, please sign the enclosed copy of the contract and return it to me as soon as possible.

I look forward to hearing from you in the near future.

Yours sincerely,

Lyn Ashley, Personnel Director, Slim Gyms

TASK 2: All the following words have something to do with employment. Read the definitions then put the letters in correct order. The first letter is given.

1. To give somebody a more important job and more money.	metproo	p.....
2. Three words related to losing a job.	reif	f.....
	cask	s.....
	smidsis	d.....
3. Two words for people being considered for a position.	nidcateda	c.....
	pactapin	a.....
	lypap	a.....
4. To fill in a form or write a letter for a job.	crutrie	r.....
5. To find new workers to join a company.	leperomy	e.....
6. A person who has other people working for them.	terrie	r.....
7. To stop doing a job because of age.		

Připravila skupina AJ, CJP

TASK 3: Famous quotes Match the beginnings of the quotations in box A to their endings in box B.

A

- a) There is nothing so annoying as to have two people talking
- b) People who know little are usually great talkers,
- c) There is one thing in the world worse than being talked about,
- d) The guilty think all talk
- e) The nice thing about egoists is that
- f) Talk to a man about himself

B

1. while men who know much say little. (Jean Jacques Rousseau)
2. and that is not being talked about. (Oscar Wilde)
3. and he will listen for hours. (Benjamin Disraeli)
4. when you're busy interrupting. (Mark Twain)
5. is of themselves. (Chaucer)
6. they don't talk about other people. (Lucille S. Harper)

TASK 4: Who wrote what?

Try to work out who wrote the books below. Choose from the following authors. Don't test your knowledge of literature, but concentrate on the pronunciation of the names, read them aloud!

Example: *Au Revoir* by C. U. Later (see you later)

L. M. N. Tree   Rhoda Camel   Albert Ross
R. U. Scared   Warren Peace   Dinah Mite
M. T. Cupboard   Andy Mann   Anne Tarcitic
Roland Butter

1. How Sherlock Holmes Solved Crimes by ....
2. How I Crossed The Sahara Desert by ....
3. Flying Over The Ocean by ....
4. Ghost Stories by ....
5. Tolstoy's Greatest Novel by ....
6. All you Need To Know About Explosions by ....
7. No Food In The House by ....
8. Quick Breakfasts by ....
9. Do-It-Yourself Jobs At Home by ....
10. Exploring The South Pole by ....

Solution:

Task 1: 1E, 2F, 3T, 4F, 5T, 6T, 7F, 8F

Task 2: 1 promote, 2 fire, sack, dismiss, 3 candidate, applicant, 4 apply, 5 recruit, 6 employer, 7 retire

Task 3: b1, c2, f3, a4, d5, e6

Task 4: 1. L. M. N. Tree (elementary), 2. Rhoda Camel (rode a camel), 3. Albert Ross (albatross), 4. R. U. Scared (are you scared), 5. Warren Peace (war and peace), 6. Dinah Mite (dynamite), 7. M. T. Cupboard (empty cupboard), 8. Roland Butter – (roll and butter), 9. Andy Mann – (handy man), 10. Anne Tarcitic – (Antarctic),

Hurá do školy! Aneb všichni na jedné lodi

Pokud by nějaký den v kalendáři měl být označen jako „den školáků“, tak by to bylo dozajista 1. září. Ten den bývá noční můrou většiny kluků od šestiletých až po nácitileté (holčičky se do školy zpravidla těší). O poznání lépe na tom bývají vysokoškoláci.

Pokud se jim podařilo splnit veškeré studijní povinnosti ještě před prázdninami, mohou zaslouženě užívat vody a sluníčka, pokud to počasí dovolí. Ne všem je však měřeno stejným metrem.

Například pro vás, budoucí studenty prvního ročníku je čas prázdnin definitivně za vámi. Sluníčka si sice užíváte, někdy se vám zdá, že je ho až moc – to když si pod jeho pečlivým dohledem procvičujete všechny ty cviky, bez jejichž dovednosti se voják neobejde.

Nejste sice ještě studenty Univerzity obrany, těmi se stanete až zápisem do studia na vaší alma mater v Brně nebo v Hradci Králové, a to podle toho, kterou fakultu jste si pro svá vysokoškolská studia vybrali.

Zápis není jen formální právní akt, bez něhož se studenty nestanete. Má i praktický podtext: „Při zápisu si student v bakalářském nebo magisterském studijním programu zapisuje předměty daného studijního oboru nebo studijního modulu v souladu s příslušným studijním plánem“. Tedy předměty, které bude v

prvním ročníku studovat. Schválně jsem dal text do uvozovek. Proč? Inu proto, že se jedná o citaci. Citaci ze Studijního a zkušebního řádu Univerzity obrany, což je taková bible studentů, v níž je popsáno vše, na co máte právo, a stejně tak vše to, co musíte dodržet. Vřele vám doporučuji se co nejdříve s tímto dokumentem seznámit, protože i zde platí, že „neznalost zákona neomlouvá“ a také proto, že „pozdě bycha honit“. Nevím sice, co to ten bych je, ale vím jistě, že když ve Studijním a zkušebním řádu začnete hledat, jak se věci mají až poté, co se dostanete do úzkých, nemusí to vždy dobře dopadnout. Ona je studijní aritmetika sice velice jednoduchá, ale přitom docela nekompromisní. Každý semestr je třeba získat 30 kreditů, to jsou jakési bonusy za úspěšné splnění studijních povinností. Tyto bonusy se postupně načítají a až jich je 180, bude z vás bakalář. Docela jednoduché, že? Samozřejmě je to trochu zjednodušené – medik se bakalářem nikdy nestane – ten má první kontrolní bod až na laťce 360 kreditů. Vojenští studenti (jak bakaláři, tak lékaři) budou mít od příštího roku o dva kredity navíc – za splnění povinností v tzv. důstojnickém kurzu, což je plnění vojenských povinností, podobných těm, které teď plníte v základní přípravě, jen na trochu vyšší úrovni.

Že nevíte, kde zmíněný Studijní a zkušební řád najít? Odpověď je jednoduchá: na webových stránkách Univerzity obrany a na intranetu, což je elektronický informační systém, který obsahuje všechny informace, které souvisejí se školou a dním v ní a bez kterých se lze jen těžko obejít.

Intranet je ale vnitřní síť, určená jen pro příslušníky Univerzity obrany. Tu byste zatím hledali na svém počítači marně. Přístup do ní získáte až při již zmiňovaném zápisu do studia (vidíte, na co všechno je takový zápis dobrý). Samotný zápis z vás však udělá studenty jen formálně. O naplnění tohoto slova se musíte hodně, ale hodně zasloužit.

Zpočátku to určitě nebude jednoduché. Bude potřeba skloubit dva světy – vojenský a civilní. Do konce září to máte v jistém slova smyslu jednodušší – jsou na vás kladeny čistě vojenské povinnosti, ty studijní začnou až v říjnu. Ale pak nepřestanete být vojáky a bude třeba být vojákem i studentem v jedné osobě. Nebojte se, zvládnete to, tak jako to zvládli ročníky před vámi. Je třeba ale opravdu chtít. A opravdu chtít, znamená pro to i něco udělat.

Ve svém okolí k tomu najdete mnohou pomocnou ruku. Mezi svými veliteli k tomu, abyste se stali dobrými vojáky, mezi pedagogy k tomu, abyste jako studenti ve škole uspěli.

Určitě vám rádi poradí při překonávání prvních překážek starší spolužáci. Jsou s vámi přece na jedné lodi. Jsme všichni na jedné lodi. A jen výsledky společné práce jí pomohou plout tam, kam má. A já věřím, že společným úsilím ji dopravíme do prvního postupného přístavu na cestě vojenského profesionála.

K tomu Vám přeji hodně zdarů.

**Text: pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
vedoucí studijního oddělení
Ilustrační foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Vojenský život studenta čekatele-důstojníka

Dne 1. října 2011 bude zahájen nový akademický rok na Fakultě vojenského zdravotnictví Univerzity obrany se sídlem v Hradci Králové (FVZ). V lavicích se již po šedesáté objeví nové tváře mladých lidí, kteří si pro své budoucí povolání vybrali službu v Armádě České republiky v oborech vojenské všeobecné lékařství, vojenské zubní lékařství, vojenská farmacie a vojenský zdravotnický záchranář.

Než však zažijí příjemné pocity během slavnostního vyřazení a promoce, čeká je náročná cesta plná cvičení, seminářů, zápočtů, zkoušek, ale i výrazná změna životního stylu spojená se vstupem do vojenského prostředí. A že to není vstup jednoduchý, ukazují každoroční výsledky a ohlasy nováčků po absolvování dvouměsíční základní přípravy v měsíci srpnu a září ve Vyškově, který musí všichni absolvovat, neboť přijetím ke studiu na FVZ jsou studenti současně povoláni do služebního poměru vojáka z povolání jako čekatelé-důstojníci (dále jen čekatelé).

Po příchodu na FVZ jsou čekatelé slavnostně imatrikulováni a akademický rok může začít. Pro neznalého se v tomto okamžiku vybaví hromada knížek, úsměvné scény z filmu „Jak svět přichází o básníky“ a určitě i známé rčení: „Život studentský, život veselý“. Avšak hned první dny po příchodu na FVZ čekatelé zjišťují, jak je každý den krátký a záliby a koníčky jsou postupně vymazány z paměti. Mimo náročné studium se musí připravit i na vojenskou profesní dráhu a s tím je spojené zvládnutí, rozvíjení a rozšiřování vojenských znalostí, dovedností a návyků.

Co tedy čeká nové čekatele? Především si musí uvědomit, že nejsou plně vládcí svého času. Jejich každodenní činnost se řídí denním řádem, a protože jsou ve služebním poměru vojáka z povolání, mají stanovenou pracovní

dobu, která začíná již v 06.30 hod. denním nástupem a nezřídkou končí kolem páté hodiny odpolední. Účast na všech formách výuky je na rozdíl od civilních studentů povinná. V letních měsících je nečekají 3 až 4 měsíce prázdnin, ale pouze měsíc dovolené, který je navíc pevně stanoven a po zbývající čas absolvují vojenskou a vojensko-odbornou přípravu, výcvik a stáže.

Hned po příchodu na FVZ a seznámení se s každodenním během jednotky plní úkoly dozorčí služby, kde se učí zodpovědnosti, umění se rozhodnout při řešení vzniklých situací, nebát se vystoupit před jiné vojáky apod.

Jak jsem již uvedl, během semestrální výuky v letním a zimním semestru probíhají od časných ranních hodin dvakrát až třikrát týdně zaměstnání. Jedná se o vojenskou přípravu, za kterou se skrývají přednášky, návčiky či praktická zaměstnání ze základních řádů, chemické přípravy, pořadové a střelecké přípravy a dalších druhů přípravy. Dvakrát za akademický rok mají čekatelé střelby z pistole.

V odpoledních hodinách, zpravidla od 15.00 hod., jsou organizovány další zaměstnání včetně přednášek z oblasti společenského chování, výchově k tradicím, ale i různá školení, poučení a seznamování s aktuálními novinami atd.

V letních měsících čekatelé absolvují týdenní polní výcvik, kde musejí zvládnout mimo jiné i problematiku přežití nebo přesunu v neznámém terénu. Zpestřením je let vrtulníkem nebo ukáзка výcviku policejních psů.

Po celou dobu studia si čekatelé zvyšují svoji fyzickou zdatnost, vytrvalost a obratnost při zaměstnáních z tělesné přípravy v rozsahu 4 hodin týdně. Součástí výuky jsou pochopitelně i hodiny plavání. Mimo plnění stanovených zápočtových disciplín plní jednou za rok přezkoušení z tělesné zdatnosti a ti, kteří je nesplní, musí absolvovat speciální tělesná cvičení k odstranění nevyhovujících výsledků. Ve speciálních kurzech tělesné přípravy se seznamují s problematikou lezení, přesuny na vodě a na lyžích, potápění, bojovým uměním a dalšími činnostmi, které musí profesionální voják zvládnout.

Jednou za akademický rok musejí zvládnout zrychlený přesun na čas v taktické ústrojí celých jednotek, s plněním stanovených úkolů během přesunu.

Samostatnou kapitolou je aplikační kurz, který probíhá na závěr 1. a 2. ročníku v délce čtyř týdnů opět ve Vyškově, kde čekatelé pokračují v dalším vojensko-odborném výcviku a vzdělávání. Pro čekatele, kteří mají splněné všechny studijní povinnosti, nevytváří nijak velkou překážku, ale pro ty, jež se musí připravovat na opravné zkoušky, je tento výcvik náročný zejména z nedostatku času na přípravu.

I přes náročnost studia a vojenské přípravy si čekatelé dovedou najít čas na sport a kulturní vyžití. Již několik let se úspěšně podílí na programu Majáles v Hradci Králové, organizací branného závodu hlídek, ale i úspěšně reprezentují fakultu na veřejnosti, zejména ve sportovní oblasti.

Ačkoliv se může zdát zvládnutí všech úkolů a povinností jako nereálné, odpovědností, pravidelnou přípravou a dobrou organizací volného času, lze veškeré nástrahy výuky a výcviku zvládnout a stát se dalším z mnoha absolventů, kteří prošli branami Fakulty vojenského zdravotnictví.

**Text: pplk. Ing. Milan Rohlena,
velitel školního praporu FVZ UO
foto: archiv FVZ**

Jak úspěšně zvládnout studium

Úspěšnost či neúspěšnost vysokoškolského studia studentů prvních ročníků ovlivňuje řada faktorů. Problematika studijní neúspěšnosti a s tím spojené předčasné ukončení studia je v současné době středem zájmu mnoha vysokých škol a univerzit.

Mgr. Pavlína Ďurišová

S tímto problémem se setkáváme i na Univerzitě obrany v Brně. Abychom mohli navrhnout doporučení zaručující úspěšné studium, je třeba se zamyslet nad příčinami studijního nezdaru, nad důvody, které vedou studenty k předčasnému ukončení studia.

Studijní neúspěšnost může být výsledkem působení mnoha okolností počínaje problematickými vztahy v rodině, s učiteli, s veliteli či s ostatními studenty, ztrátou vnitřní motivace ke studiu, konfliktem na studijním oddělení, v knihovně, zkrátka čehokoliv, s čím se student není schopen vypořádat.

Přechod ze střední na vysokou školu vždy představuje v životě člověka velkou změnu dosavadního způsobu života. Tato změna je doprovázena mnoha obtížemi, kterým musí mladý člověk čelit. Vysoká škola přenáší značný díl zodpovědnosti za výsledky studia na studenta samotného.

Většina studentů odchází studovat do jiného města, opouští rodiče, začíná si sama organizovat volný čas. Studentům vyvstávají nové povinnosti, zvyšuje se jejich osobní zodpovědnost. Současně ale slábne kontrola rodiny, zesiluje se vliv kamarádů, spolužáků a mladí lidé získávají více volnosti než dříve a naskýtá se jim mnohem více příležitostí k rozptýlení.

O důvodech zanechání studia na Univerzitě obrany měla v minulosti možnost s odcházejícími studenty hovořit také socioložka – koordinátora Poradenského centra Univerzity obrany Mgr. Pavlína Ďurišová. Jako nejčastější důvody uváděli náročné studijní požadavky, problémy s nějakým konkrétním předmětem, problémy s učiteli, nenaplněná očekávání nebo jiné představy o životě na naší škole. Z některých rozhovorů bylo patrné, že studenti si osobně neujasnili, zda skutečně chtějí studovat to, co studují, a pracovat ve studovaném oboru.

Neúspěšnost při studiu je podle Pavlína Ďurišové dána řadou faktorů a jejich kombinací. „I když jsou studenti na naši školu přijati, dostatečně si neuvědomují, že studium je náročné. Velmi často tuto skutečnost podcení a nedomyšlí, že studium na vysoké škole vyžaduje každodenní systematickou práci. Jiné je i tempo studia, studenti musí zvládat větší rozsah látky v mnohem kratším čase, než tomu bylo na střední škole. Nároky na vysokoškolské studium jsou vysoké a kontrola výsledků učení není tak častá a systematická, jak tomu bylo zvykem na střední škole. Je na nich, aby si

obstarali sami potřebnou literaturu ke studiu. Je důležité umět se učit, anebo pokud to ještě neumí, tak naučit se učit, zvolit správný studijní styl. Špatně zvolený studijní styl – volnost v přípravě, může vést například ke kumulaci učiva v závěru semestru. Dobrá studijní příprava nemusí být mnohahodinová, ale měla by probíhat v nevhodnější dobu, ve vhodném prostředí a měla by být intenzivní a přinášet odpovídající výsledky. Odsouvat ji až na dobu před zápočtem či zkouškou je velmi riskantní, protože není v silách studenta si požadované učivo zopakovat, natož se učit vše poprvé. A snad bych ještě zdůraznila schopnost samostatného získání potřebných informací ke studiu.“

Velice důležité je, aby studenti chtěli svoje problémy řešit. Nejčastěji vyhledávají pomoc u svých kamarádů, spolubydlících, ale jen zřídka se obrací na své velitele, učitele anebo poradnu. „Domnívám se, že studenti se nemusejí ničeho obávat, že všichni zmiňovaní jsou ochotní je vyslechnout, poradit a v případě potřeby pomoci. Ze zkušenosti z rozhovorů s odcházejícími studenty vím, že mnohdy, kdyby do poradny došli včas, dal by se jejich problém řešit a nemuselo by dojít až k odchodu ze školy,“ myslí si Pavlína Ďurišová.

Jedním z prostředků, který přispívá k možnému snížení předčasných odchodů ze studia, je poskytování poradenské péče studentům. Studenti mohou vyhledat pomoc u kvalifikovaných odborníků z řad zaměstnanců UO sdružených do Poradenského centra Univerzity obrany. Poradenské centrum zajišťuje poskytování poradenských a informačních služeb v oblastech psychologického, pedagogického, sociálně-právního, studijního a profesního poradenství. Cílem činnosti poradenského centra je napomáhat studentům v řešení problémových a mezních životních situací, jejichž nezvládnutí by mohlo negativně ovlivnit kvalitu a úspěšnost jejich studia a vztahy ve studijních skupinách, vojenských jednotkách.

Studentům naší školy je vytvářeno poradenské zázemí přímo v areálu internátu na Chodské ulici, kde je v místnosti č. 271 ve druhém patře budovy 17A umístěna kancelář psychologa PhDr. Bohumila Ptáčka. Ostatní členové poradenského týmu jsou rozmístěni v budovách Univerzity obrany na ulici Kounicova v Brně a jeden člen poradenského týmu pplk. Mgr. Zdeněk Hrstka, Ph.D. působí na FVZ v Hradci Králové.

Socioložka Pavlína Ďurišová studentům vzkazuje, že pokud se studentům nedaří ve studiu, mají při učení problémy se soustředěním, nemohou si zvyknout na vysokoškolský způsob studia, mají trému, nebo ztrácejí motivaci k učení, aby nezůstávali na problémy sami a přišli do poradny. Nemusejí se ničeho obávat, protože zde o svých problémech mohou hovořit zcela otevřeně a přitom diskrétně. Poskytované poradenské služby jsou bezplatné.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová,
Mgr. Pavlína Ďurišová

Jedenáctero doporučení úspěšného studia

1. osvojit si vhodné techniky učebního stylu:

- naučit se efektivně psát poznámky
- naučit se efektivně číst studijní materiály
- naučit se porozumět studijnímu textu
- naučit se dobře pracovat se svojí pamětí

2. plánovat si čas na studium s cílem co nejlépe ho využít

3. obstarat si potřebnou literaturu ke studiu

4. neoddalovat splnění povinností a úkolů zadávaných učiteli

5. učit se průběžně

6. nenechávat si uložené úkoly na poslední chvíli

7. nepodceňovat podmínky pro učení

8. dodržovat správný spánkový režim (spát asi 8 hodin denně), dostatečně odpočívat, sportovat a zdravě jíst

9. nezůstávat na vzniklé problémy (studijní, osobní) sám, kontaktovat vedoucího učitele, velitele roty, vyhledat pomoc u poradně pro studenty

10. v případě neporozumění probírané látky, nebát se domluvit si konzultaci s učitelem

11. seznámit se podrobně se Studijním a zkušebním řádem Univerzity obrany a ostatními předpisy upravujícími studium

SEZNAM ČLENŮ PORADENSKÉHO CENTRA

A. Psychologické poradenství:

Odborný pracovník	Kontakt tel./e-mail	Pracoviště	
PhDr., Mgr. Bohumil Ptáček - koordinátor	442884 bohumil.ptacek@unob.cz	K-109, Chodská 17A	č. 271
PhDr., PaedDr. Eva Pindesová, Ph.D.	442551 eva.pindesova@unob.cz	K-109, K65/3. p	č. 102
PhDr., Ing. Vratislav Pokorný	442810 vratislav.pokorny@unob.cz	K-109, K65/3. p	č. 103
pplk. Mgr. Zdeněk Hrstka, Ph.D.	253130 hrstka@pmfhk.cz	K-309, budova kateder 5. p	č. 507

B. Pedagogické poradenství:

Odborný pracovník	Kontakt tel./e-mail	Pracoviště	
Mgr., Ing. Radomír Saliger, Ph.D. - koordinátor	442460 radomir.saliger@unob.cz	K-109, K65/4. p	č. 155
Mgr. Pavlína Ďurišová	442711 pavlina.durisova@unob.cz	Referát RUO, K44/1. p	č. 151
Mgr. Pavla Macháčková, Ph.D.	442220 pavla.machackova@unob.cz	K-109, K65/4. p	č. 167

C. Studijní poradenství:

Odborný pracovník	Kontakt tel./e-mail	Pracoviště	
Mgr. Pavlína Ďurišová - koordinátor	442711 pavlina.durisova@unob.cz	Referát RUO, K44/1. p	č. 151
pplk. Mgr. Zdeněk Hrstka, Ph.D.	253130 hrstka@pmfhk.cz	K-309, budova kateder 5. p	č. 507

D. Sociálně-právní poradenství:

Odborný pracovník	Kontakt tel./e-mail	Pracoviště	
JUDr. Petr Machálek - koordinátor	442536 petr.machalek@unob.cz	Referát RUO, K65/3. p	č. 132
Miloslav Havlín	443694 miloslav.havlin@unob.cz	Ref. RUO K65/2. p	č. 44
JUDr., PhDr. Ivo Svoboda, Ph.D.	443291 ivo.svoboda@unob.cz	K-109, K65/4. p	č. 147
JUDr. Vlasta Vyletalová	442650 vlasta.vyletalova@unob.cz	K-109, K65/4. p	č. 141

E. Profesionální poradenství:

Odborný pracovník	Kontakt tel./e-mail	Pracoviště	
Ing. Ivan Tluka - koordinátor	442437 ivan.tluka@unob.cz	PersO, D27/c	č. 253
Mgr. Pavlína Ďurišová	442711 pavlina.durisova@unob.cz	Referát RUO, K44/1. p	č. 151
PhDr., Ing. Vratislav Pokorný	442810 vratislav.pokorny@unob.cz	K-109, K65/3. p	č. 103
pplk. RSDr. Vladimír Šidla, CSc.	442554 vladimir.sidla@unob.cz	OdVV, K65/3. p	č. 113

Trénujte pravidelně, radí ředitel Centra tělesné výchovy a sportu

Univerzita obrany poskytuje svým studentům bohaté sportovní zázemí a možnosti počínaje rozsáhlým fotbalovým, nohejbalovým a volejbalovým hřištěm, běžeckou dráhou, tenisovými kurty, lezeckou stěnou, plaveckým bazénem, sportovní halou až po posilovnu se saunou, vířivkou a soláriem. Tělesná výchova je vzhledem k požadavku vysoké úrovně fyzické kondice vojáka Armády České republiky povinná ve všech ročnících a probíhá v rozsahu čtyř hodin týdně.

Mimo výuky tohoto předmětu je možné věnovat se různým sportovním volnočasovým aktivitám. O tom, co v této oblasti čeká nová studenty Univerzity obrany jsme hovořili s ředitelem Centra tělesné výchovy a sportu plukovníkem Mgr. Petrem Hanákem.

Mohl byste přiblížit výuku tělesné výchovy na Univerzitě obrany?

Výuka tělesné výchovy, tak jak bylo řečeno výše, probíhá po celou dobu studia v rozsahu 4 hodin týdně (2x 2 vyučovací hodiny). Je zaměřena jednak na rozvoj základních pohybových schopností a jednak na naučení nových pohybových dovedností. U nových studentů se opakovaně setkáváme s problémem značné rozdílnosti jednak v úrovni osobní kondice a jednak v dovednostním vybavení. Někteří stu-

denti, ač je to velmi zvláštní, nikdy na střední škole ničím neházeli, nešplhali, nesetkali se s gymnastikou a běželi nejdál 100 metrů. Kotoul vpřed je pro některé vrcholným prvkem a představa dvou shybů na hrazdě je z oblasti sci-fi. Takže je logické, že výuka je zaměřena hlavně na rozvoj silových, obratnostních, rychlostních a vytrvalostních schopností, rozvoj koordinace pohybu. Velký blok výuky je věnován plavání – nácvičku a zdokonalení základních plaveckých stylů, základy dopomoci a záchranu ve vodě. Dosažení vysoké úrovně osobní fyzické zdatnosti a zvládnutí požadovaných dovedností je předpokladem pro výuku nových dovedností zejména ve speciální tělesné přípravě a které vojáci využívají ve své reálné činnosti.

Vlastní výuka není koncipována jenom jako trénink, který vede ke zvýšení výkonu. Jejím úkolem je studenty naučit jak efektivně trénovat, jaké používat formy, metody a prostředky v individuální přípravě. Neodmyslitelnou součástí výuky jsou teoretické informace zaměřené zejména na anatomii (z čeho se člověk skládá), fyziologii (jak člověk funguje), teorii tréninku, základy výživy (strava, pitný režim) atd.

Jaké jsou zápočtové disciplíny?

Zápočtové disciplíny jsou různé pro jednotlivé semestry v návaznosti na náplň výuky. Každopádně v každém semestru musí studenti prokázat, že jejich fyzická kondice má vzrůstající tendence, a ne naopak, a že zvládli nové pohybové dovednosti na požadované úrovni.

Výkony v jednotlivých disciplínách se převádí na body dle tabulek a dosažené bodové hodnocení se sčítají, přičemž student musí splnit každou disciplínu (získat jeden bod) a dosáhnout požadovaného součtu bodů. Uvedené tabulky, stanovené zápočtové disciplíny a jejich popis jsou studentům standardně přístupné.

Přicházejí k nám studenti s dobrou fyzickou kondicí?

Přicházejí studenti s vynikající kondicí, průměrnou ale i velmi slabou. To ale není až tak důležité. Důležité je ochota se svoji kondicí něco dělat. Všichni naši noví studenti určitě vědí, že jedním ze specifíků naší školy je požadavek na fyzickou zdatnost studentů a mohli se tak trochu předpřipravit, zejména ti, kteří vědí, jak se trápili při běhu u přijímaček, nebo jim po třicátém sedu-lehu vypověděl přímý břišní sval službu. Vytrvalost a síla jako základní schopnosti budou studenty provázet nejen celým studiem, ale celou vojenskou kariérou a proto by se jim měl každý náležitě věnovat.

Co v případě, že jim nestačí síly?

„Makat, makat, makat.“ Jestliže mám uběhnout za 12 minut 2600 m, a uběhnu 2300 m, tak je s mou kondicí něco špatně. Požadovaného výkonnostního skoku nelze dosáhnout po týdenním tréninku. Často

studentům zdůrazňujeme, že na teoretickou zkoušku se připraví za týden celodenního a ve finále i celonočního učení. „Fyzička“ se takhle „turbo“ nedá dohnat. Musí se na ní pracovat systematicky a dlouhodobě. Každopádně všechny disciplíny a normy jsou nastavené tak, že je studenti vcelku lehce zvládnou, někteří bohužel po těžším tréninku.

Vcelku standardně se učitelé Centra tělesné výchovy a sportu studentům, kteří mají zájem, věnují. Je to formou konzultací, zpracováním tréninkových plánů, individuální přípravou, diagnostikou aktuálního stavu kondice, sledování intenzity zátěže sporttestery, atd.

Jak je to s volnočasovými aktivitami? Jaké kroužky byste například doporučil našim nováčkům?

Nabídka kroužků je myslím velmi široká. Ve velké oblibě je zejména boj zblízka, lezení, volejbal, florbal, malá kopaná a další. Pro volnočasové aktivity jsou hojně využívány všechny sportovní zařízení Univerzity obrany, které byly zmíněny v úvodu. Každopádně prim hraje posilovna, která v zimních měsících kapacitně mnohdy nestačí zájmu.

Co ještě Centrum tělesné výchovy a sportu může nabídnout?

Určitě nabízíme možnost reprezentace Univerzity obrany ve sportovních soutěžích, ať už v rámci armády, univerzitního sportu nebo soutěží na veřejnosti. Univerzita obrany je dlouhodobým „dodavatelem“ reprezentantů AČR ve dvou specifických vojenských disciplínách – vojenském pětiboji a leteckém pětiboji. Všichni zájemci o důstojnou reprezentaci mají samozřejmě dveře otevřené.

Na závěr bych se ještě zeptala, jakou radu byste udělil novým studentům ohledně sportu a tělesné výchovy?

Neváhejte a opravdu pravidelně trénujte. Zvláště ti, pro které pohybové aktivity nebyly jednou z náplní volného času. Nenechávejte řešení problému s plněním disciplín až na poslední chvíli. Důvody, proč by to tak nemělo být, jsem už zmínil.

V poslední době se hodně rozšířila „móda“ mezi studenty brát některé výživové doplňky stravy, které pomáhají zvyšovat výkon. Určitě to není špatně, pokud se to dělá odborně. Na internetu se dá sehnat téměř všechno a komerční prodejci všechno vychválí, jenom aby prodali. Nechejte si prosím poradit od odborných odborníků, ať není efekt kontraproduktivní.

Přeji Vám jenom samá vítězství!

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: autorka

Studium na Univerzitě obrany zvládnete

Milí prváci! Pokud se vám do rukou dostane tento výtisk, rada bych vás za všechny kolegy přivítala na naší škole. Vítejte na Univerzitě obrany! Každý z vás si jistě klade otázku, jak tuto školu zvládnout a co je zde čeká. Ničeho se nebojte a na množství nehleďte!

Nejdůležitější pro vás je od první chvíle zvyknout si na to, že jste v Brně. Po náročném Vyškově začíná ta pravá doba studia. Se svými novými spolužáky se můžete pustit do učiva odpovídajícímu vaší fakultě a katedře. Studenti někdy často podceňují důležitost předmětů jako je matematika, fyzika, elektrotechnika či tělocvik! Od začátku je třeba na tyto předměty brát zřetel, pokud jste doposud nebyli v nich až tak zdatní. Pokud nezaspíte hned na začátku studia, ať jste na jakékoli fakultě, neměli byste mít se studiem problém. Když však přece jen nějaký nastane, nebojte

se požádat své kolegy či profesory a docenty vyučující daný předmět. Na Univerzitě obrany je mnoho vstřícných a trpělivých lidí, kteří

Studentka des. Jiřina Polcrová

vám pomohou. Co se týče tělesné výchovy, na naší škole můžete navštěvovat mnoho kroužků, ve kterých se zdokonalíte, zažijete spoustu zábavy či se naučíte něco nového. Máte k dispozici mnoho sportovních prostor, kde lze potrénovat, neboť ne každý zvládá tělocvik na jedničku a musí často obětovat volný čas, aby později zvládl zápočet.

Žádná škola není jen o docházce. Univerzita obrany nabízí široké spektrum aktivit, soutěží a prezentačních akcí, kterých se můžete zúčastnit a ukázat, co ve vás je. Stačí se rozhlédnout kolem sebe a vyhledat si potřebné informace. Každopádně jsem přesvědčena, že se vám tu bude líbit i dařit.

Text: des. Jiřina Polcrová

Foto: archiv autorky

Co s volným časem studentů po výuce?

Každý z nás jistě ví, jak trávit volný čas po skončení výuky, respektive po skončení pracovní doby. Pokud vás nebaví trávit zbytek odpoledne u svého počítače hlavně na internetu, který máte na internátě k dispozici, můžete se rozhodnout pro mnoho variant, jak svůj volný čas využít.

První variantou, jak už bylo řečeno, je sportovní vyžití. K dispozici je vám nejen stadion Jana Babáka (ovál), ale i tělocvična, posilovna, tenisový kurt a bazén. Dále můžete navštěvovat různé sportovní kroužky jako je např. kurz lezení či boj zblízka. O sportovních možnostech se blíže dočtete na straně 14.

Mnoho možností vám skýtá město Brno proslulé nejenom svou historií, ale také silným kulturním zázemím. Navštívit můžete některé z divadel a kin, hudebních klubů, zajímavých koncertů, nebo si jen tak posedět v hospůdce u dobrého piva. Některé typy ohledně zábavy vám pravidelně přinášíme v Listech univerzity obrany pod názvem Kam za kulturou.

Lákavé možnosti kulturního vyžití vám nabízí také Klub Univerzity obrany. Pod vedením zkušených vedoucích zde pracuje několik souborů a zajímavých kroužků. Dlouhou tradici se může pochlubit například Taneční klub Akademik Univerzity obrany, zabývající se tanečním sportem a pořádáním soutěží. Soubor orientálních tanců Aya Faten Dance Group patří sice k těm mladším, ale zato už získal řadu ocenění doma i v zahraničí. Pokud tihnete k divadlu, pak máte možnost zapojit se do amatérského divadelního souboru Dráček, který se zaměřuje především na pohádky pro děti a malé divadelní formy pro dospělé, anebo do divadelního souboru Tak jo. Ten hraje spíše komedie pro dospělé a pohádky v duchu kla-

sického divadla. Milovníci folkloru se sdružují ve folklorním souboru písní a tanců Lučina, dětském folklorním souboru Jánošíček a souboru písní a tanců Slovácký krůžek. Fandové undergroundu by možná ocenili hudební produkci skupiny Psův kámen, vyznavači popové scény zase repertoár skupiny Zaprášená kytka – všechny tyto soubory pracují pod patronací Klubu Univerzity obrany. Tihnete-li k umění, pak by pro vás mohl být zajímavý keramický nebo výtvarný kroužek. V prostorách klubu je také kavárna, kde můžete v pracovní dny hrát

šipky, stolní fotbal, biliár nebo kulečnick, a sice vždy od 14. 00 hod.

Ve volném čase se můžete věnovat i věcem, které od školy nemají zase tak daleko. Osobně jsem v poslední době trávil čas nad studentskou tvůrčí činností, do které se můžete zapojit také, pokud by vás zaujalo nějaké téma. Především vás ale tato činnost musí bavit, neboť je to běh na delší trať.

Text: des. Jiřina Polcrová

Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

MAGLITE 2011 s mezinárodní účastí

Ve dnech 19. až 24. června 2011 proběhla první část velitelsko-štábního cvičení MAGLITE 2011 s mezinárodní účastí. Cvičení je každoročně organizováno Národní univerzitou obrany Zrínyi Miklós (ZMNDU) ve spolupráci s Vysokou vojenskou školou logistiky a personalistiky (DCLPA). Místo cvičení bylo v určených prostorech Ústřední výcvikové základny v maďarském Szentendre.

Cvičení MAGLITE 2011 se zúčastnilo 23 příslušníků britských ozbrojených sil, kteří tímto absolvují praktickou část příslušného kurzu pro vyšší důstojníky, dále 2 příslušníci amerických ozbrojených sil, příslušník ozbrojených sil Nizozemí a 5 příslušníků maďarských ozbrojených sil. Armáda České republiky byla zastoupena vybranými příslušníky Katedry logistiky, a to podplukovníkem Ing. Martinem Rejzkem, Ph.D., kapitánem Ing. Martinem Vlkovským, Ph.D., a poručíkem Ing. Tomášem Dvořákem. Výše uvedení byli rozřazeni do 3 mnohonárodních pracovišť (syndikátů).

Pracoviště představovala plánovací skupiny logistiky. Jejich organizační struktura byla účelově vytvořena podle společného operačního střediska logistiky (JLOC). V každém pracovišti byl určen důstojník, který vykonával funkci zástupce náčelníka štábu.

Cíl cvičení

Průběh cvičení byl koordinován pětičlenným týmem lektorů Vysoké vojenské školy logistiky a personalistiky, který byl doplněn o britského příslušníka logistiky ze stálého velitelství společných sil (Permanent Joint Headquarters). Jeho úkolem bylo poskytovat odpovědi ve vztahu k požadavkům na informace o vlastních silách a verifikovat realnost koncipovaných opatření v průběhu rozhodovacího procesu.

V minulých ročnících bylo cvičení zaměřeno na plánování strategického rozvoje úkolového uskupení v sestavě divize včetně procesu přijetí, shromáždění a odeslání (RSOM). Tento rok došlo k zásadní změně, kdy předmětem úlohy bylo řešit podpůrnou operaci a zapojení praporečného úkolového uskupení do činnosti spojených se zabezpečováním humanitární pomoci v dané krizové oblasti.

Cílem cvičení bylo procvičit účastníky v etapách rozhodovacího procesu s důrazem na plánování operační logistické podpory.

Námět cvičení

Pro účely cvičení byl zvolen fiktivní stát Nejeru, který se geograficky nacházel v části severovýchodní Afriky (území Eritrei). Téměř polovina obyvatel tohoto státu byla postižena

válkou, suchem a hladomorem. Bez koordinovaného úsilí a pomoci by situace mohla mít eskalující vliv na přilehlou oblast. Britská vláda byla vyzvána k zastavení sil protivníka a stabilizaci prostoru. Na základě příslušné rezoluce bylo úkolem britských zabezpečovacích sil provést operaci na podporu míru a poskytovat podporu OSN a nevládním organizacím působících v dané oblasti.

Časovou prioritou bylo zajistit ochranu zásobovacích proudů s humanitární pomocí a podílet se na distribuci hlavních zásob pro přežití (potravin, vody, hygienických, zdravotnických a ubytovacích prostředků) do táborů pro interně vysídlené osoby a uprchlíky, jejichž celkový počet dosáhl 160 000. K tomuto účelu bylo nutné seznámit se s výstupy jednání se zástupci Úřadu pro koordinaci humanitárních záležitostí, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Dětského fondu OSN, Organizace pro výživu a zemědělství, Světové zdravotnické organizace a Světového potravinového programu, tj. s aktuální situací, vymezením odpovědností a konceptem humanitární pomoci.

V námětu cvičení bylo stanoveno omezení materiálových a finančních zdrojů britských ozbrojených sil oproti jejich deklarovanému příspěvku.

Průběh cvičení

Soubor postupů plánovacího a rozhodovacího procesu byl pro potřeby cvičení částečně modifikován. Po obdržení a ujasnění úkolu následovala druhá etapa – analýza úkolu, kde se zejména sumarizoval stav a možnosti organických jednotek a hodnotily situační faktory mající vliv na logistickou podporu. Součástí etapy bylo vyhlášení počátečního záměru velitele. V třetí etapě byly formulovány a zpracovány možné varianty činnosti, požadavky na zdroje a další informace. Řídící cvičení pracovištěm určil nejlepší variantu k analýze. Ve čtvrté etapě se varianta doplnila, vyhodnotila se rizika srovnáním s hodnotícími kritérii a zakreslila se časová posloupnost činností do

synchronizačních tabulek. Varianta se rozpracovala jako návrh předběžného operačního plánu, respektive plánu k provedení konceptu logistické podpory. V rámci páté etapy byl jednotlivými pracovišti proveden strukturovaný doklad v celkové délce 45 minut. Představeny byly dále dokumenty pro velení a řízení (pracovní mapy) a další výkazová a informační dokumentace. Doklad probíhal před komisí, která byla sestavená z tří plukovníků a podplukovníka. Velitelem komise byla ředitelka institutu DCLPA, členem byl příslušník britských ozbrojených sil odpovědný za oblast financování vojenských operací, prorektorka pro vzdělávání a děkan ZMNDU. Povinností bylo, aby každý člen mnohonárodního pracoviště zpracoval a obhájil svůj dílčí příspěvek.

Po splnění úkolů následovalo vyhodnocení a přijetí závěrů. Před návratem do posádek proběhlo slavnostní rautové pohoštění a odpolední kulturní program v Budapešti.

Na závěr

Vojenské cvičení MAGLITE je poměrně časově náročné a intenzivní cvičení. K úspěšnému zvládnutí je nutné seznámit se s dílčími odlišnostmi ve zpracování vnitřních dokumentů štábu, orientovat se v systému velení a řízení, silách a prostředcích britských ozbrojených sil, které jsou pro účely operací vyučňovány.

Na druhou stranu cvičení MAGLITE poskytuje prestižní příležitost k prohloubení teoretických znalostí a získání praktických dovedností v operačně plánovacím procesu. Důležitá je možnost si osvojit práci ve společném mnohonárodním štábu a spolupracovat s důstojníky jiných ozbrojených sil při řešení různorodých úkolů. Účast na cvičení je vhodným přínosem i pro další vojenské odbornosti. Nabídka další spolupráce a požadavek k rozšíření účasti je toho důkazem.

Text a foto: pplk. Ing. Martin Rejzek, Ph.D.,
kpt. Ing. Martin Vlkovský, Ph.D.,
Katedra logistiky

Meteorolog major Dejmal se medvědů nebojí

Major Karel Dejmal z Katedry vojenské geografie a meteorologie Univerzity obrany v Brně odletěl na Špicberky. Od 14. srpna do 9. září 2011 se bude v drsných podmínkách podílet na chodu malé vědecké základny a provádět různá měření a pozorování.

Garantem expedice je centrum polární ekologie, které je součástí Katedry biologie ekosystémů Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Posláním centra je poskytování pravidelné vysokoškolské výuky polární ekologie a přidružených oborů.

Pětičlenná skupina vědců bude mít své útočiště v ruské lovecké chatě v blízkosti bývalého ruského města Pyramiden. Major Dejmal bude v průběhu svého pobytu na Špicberkách řešit projekty, na nichž pracuje s Katedrou zbraní a munice Fakulty vojenských technologií UO týkající se dohlednosti a rozlišitelnosti objektů. Bude se také věnovat hydrologickým záležitostem, které se budou týkat například zaměrování vodních toků a hydrologické bilance.

Po svém příletu na Špicberky major Dej-

mal absolvoval speciální střelecký kurz. Ten je nutný kvůli ochraně proti divoké zvěři, zejména ledním medvědům. Těch tam žije hodně. Podle majora Dejmalu v oblasti každoročně dochází k incidentu s medvědem, a proto se bez pušky nesmí ani hnout.

„Těším se na to, že získám zajímavou zkušenost. Budu odkázaný na malou skupinu, ale hlavně sám na sebe. K dispozici nebudeme mít ani internet ani mobil,“ uvádí. Odměnou mu bude určitě atraktivita místa, kam lidská noha jen tak nevkróčí.

Souostroví Svalbard, které je v České republice známé jako Špicberky, leží v Severním ledovém oceánu. Zároveň je to nejsevernější část Norského království. K severnímu pólu je to odtud coby kamenem dohodil. Jako výchozí bod si Špicberky vybralo i mnoho významných polárních expedic, mimo jiné i ta, kterou vedl Roald Amundsen a nebo Ital Umberto Nobile, který k pólu letěl vzducholodí.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: autorka a Tomáš Tým

Špicberky

Špicberky, norský Svalbard, jsou ostrovy v Severním ledovém oceánu severně od evropské pevniny. Je to skupina ostrovů roztroušených mezi 74° a 81° severní šířky a mezi 10° a 34° východní délky. Zároveň je to nejsevernější část Norského království. Přísně vzato se Špicberky (Spitsbergen) jmenuje pouze největší ostrov na západě souostroví, označování celého souostroví tímto jménem je ale značně rozšířené. Podle mezinárodní úmluvy Svalbardtraktátu ze dne 9. února 1920 je souostroví pod přímou suverenitou Norska a podle zákona ze dne 17. června 1925 rovněž částí Norského království. Trvale obývané jsou pouze tři ostrovy: Spitsbergen, Bjørnøya a Hopen.

Pedagog, vědec a sportovec v jedné osobě

Profesor Ing. Rudolf Jalovecký, CSc., je dlouholetým a zkušeným pedagogickým a vědeckým pracovníkem. Od roku 1983 učil na Vojenské akademii a na Katedře leteckých elektrotechnických systémů Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany učí od počátku jejího vzniku v roce 2004. O rok později se stal vedoucím vědeckým pracovníkem a byl pověřený vedením téže katedry. Profesorem byl jmenován prezidentem republiky 24. června 2011 v aule pražského Karolína spolu s dalšími kolegy navrženými Vědeckou radou Univerzity obrany. Patří k nim prorektor pro vědeckou činnost plukovník docent Ing. Martin Macko, CSc., a docent MUDr. Karel Odrážka, Ph.D.

Pane profesore, co jste si myslel, když vám v Karolině blahopřál prezident republiky a ministr obrany?

Bylo to příjemné, ale nesmírně rychle. Předávat cca 80 diplomů za 60 minut je náročné a noví profesori z Univerzity obrany jsou vždy poslední (tedy nikoliv podle abecedy), tak byl pan prezident již unaven. Výraznější komentář jsem od něj nezaslechl. O to víc mě příjemně překvapil ministr obrany, který nám třem z univerzity obrany přišel poblahopřát a pro každého měl milé slůvko.

Patříte k dlouholetým a zkušeným pedagogickým a vědeckým pracovníkům naší školy. Jaké byly vaše začátky?

V roce 1980 jsem absolvoval Vojenskou akademii s červeným diplomem a následně 2 roky působil na školním leteckém pluku jako technik specialista, pak následovala vědecká příprava a učitelská dráha. V roce 1991 jsem se habilitoval po předchozím jmenování docentem v oboru měřicí technika. A docela jsem měl pocit, že dál již nemám ty správné předpoklady. Výrazně jsem se proto zaměřil na spolupráci s obranným průmyslem, kde bylo mnoho nových podnětů k řešení a firmy měly silný zájem teoretické poznatky velmi rychle uvést do praxe.

Povězte, pro nezasvěcené zjednodušeně, čemu se věnujete v odborné oblasti a co je z vašeho pohledu v tomto směru nejpřírodnější?

Můj odborný růst se začal výrazně rozvíjet v průběhu interního postgraduálního studia. V

této době (1982 až 1985) se pro simulaci vlastností letu letounu používaly vesměs analogové počítače. Číslicové počítače byly provozovány v podobě velkých sálových počítačů, programovaných např. v jazyku Fortran. Můj zájem o výpočetní techniku mi umožnil rozpracovat numerické metody řešení diferenciálních rovnic a jejich aplikaci na stavový popis chování dynamického systému. Známou numerickou metodu Rungeho-Kutta jsem aplikoval na pohyb letounu v prostoru s využitím stavového zápisu a výsledkem byla kandidátská práce, která rozpracovala identifikaci parametrů

stavového popisu pohybu letounu v prostoru. Prvotní zájem o aplikaci výpočetní techniky do oblasti simulace bylo možné výrazně využít později s příchodem nejprve osmibitových a následně i šestnáctibitových počítačů. Metodu řešení soustavy diferenciálních rovnic zapsanou ve stavovém popisu jsem dále rozvíjel a v programovacím jazyku PASCAL.

To bylo v minulosti, čemu se věnujete nyní?

V současné době, při využití simulačního programu MATLAB a SIMULINK, rozvíjím

teorii automatického řízení letu postavenou na stavovém popisu v podobě začleňování různých zpětnovazebních členů a tím definování vlastností reálných systémů v podobě tlumičů rychlých kmitů a autopilotů různých typů a vlastností. Součástí této oblasti mého odborného růstu je i začlenění modelů chování člověka do obvodu řízení letu letounu a analýza jeho vlastností při použití různých matematických modelů jeho chování. Rozpracoval jsem několik modelů chování člověka z pohledu prvků automatického řízení a analyzoval jeho možné vlastnosti. Pro zvýšení přehlednosti časových průběhů simulací pohybu letounu v prostoru jsem rozpracoval zobrazování těchto průběhů v tzv. 3D grafickém prostředí programu MATLAB, kde právě třetí osobu je sledovaná změna zvoleného parametru. Veškeré výsledky této oblasti se promítly i do rozvoje předmětu Automatické řízení letadel, jenž garantuji.

Ale to určitě není všechno.

Zhruba od roku 1995 pro mě začala druhá, také významná oblast odborného růstu, kdy jsem se začal intenzivně věnovat vývoji leteckých palubních přístrojů založených na mikroprocesorové technice a digitalizaci signálů ze snímačů neelektrických veličin. Tato aktivita následně přerostla v praktické výstupy a zavedení několika nových předmětů.

Významná je také vaše spolupráce s obranným průmyslem, kterou jste změnil. Mohl byste nám o ní říct něco blíže?

Díky důvěře vedení firmy MESIT Přístroje s.r.o., jsem postupně rozpracoval principy číslicového zpracování signálů z celé řady snímačů neelektrických veličin a jejich aplikaci v letecké technice, resp. v zobrazování jejich údajů na leteckých palubních přístrojích zcela nové konstrukce s pomocí krokového motoru. Výsledkem více jak dvanáctileté velmi rozsáhlé spolupráce jsou návrhy a následný vývoj celé řady leteckých palubních přístrojů (ukazatel podélného vyvážení letounu, palivoměry, spotřeboměry, teploměry výstupních plynů, otáčkoměry). V souvislosti s konstrukcí leteckých přístrojů vzniklo 76 výzkumných zpráv.

Který z výsledků této spolupráce je nejvýznamnější?

Osobně považuji za největší výzkumně vývojové dílo palivoměr pro letoun L159B (dvoumístná verze známého českého letounu „Alca“). Tato konstrukce obsahuje celkem 6 mikroprocesorových systémů s trojnásobným zálohováním výpočtového algoritmu. Palivoměr měří výšku hladiny v 11 nádržích různě umístěných na letounu, obsahuje dva kompenzační vysílače pro měření relativní permitivity paliva a jeden teplotní snímač měřící teplotu paliva. Naměřené údaje (kapacita) se přepočítávají na váhové množství podle tvaru nádrží. Vypočtené hodnoty jsou pak zobrazovány na dvou ukazatelích v přední a zadní kabině a odesílány i do palubního registrátoru AMOS. Celý palivoměr je vybaven on-line diagnostikou, která umožňuje identifikovat poruchu v kterékoliv nádrži (poruchu snímače a vedení). Palivoměr je úspěšně provozován na dvou kusech letounu L159B od června 2002.

Co považujete za své největší úspěchy v pedagogické oblasti?

O tom by asi měli hovořit studenti, které prošli mými hodinami. Určitě kantora potěší zájem studentů u vyučované předměty. Pokud se podaří vzájemná „spolupráce“ v podobě získávání zajímavých výsledků v laboratorních cvičeních, je to jen dobře. Za úspěch bych určitě považoval řadu doktorandů, kteří prošli pod mým vedením, i když někteří sami a dobrovolně doktorské studium nedokončili, ale takový je život.

Jaký je váš přístup k studentům? Přátelský, autoritativní, rovnostářský...

Domnívám se, že přátelský, v řadě případů pak vzájemně se povzbuzující a hledající nové cesty a metody jak naučit studenty studovat. To se domnívám řada studentů neumí a tím následně neuspějí u řady zkoušek a odchází ze studia.

Vidíte se i s některými bývalými absolventy naší školy?

Ano a velmi často, slouží totiž na leteckých základnách a mají ke katedře blízko při řešení běžných problémů s provozem letecké techniky. Občas najdeme i společnou řeč v oblasti zadávání bakalářských, případně i diplomových prací, i když toto je dosti obtížné. Letecké

základny většinou potřebují řešit problémy rychle a ne za rok, jak při zadávání a zpracování závěrečných prací trvá.

Jakou radu byste udělil nově nastupujícím studentům?

Naučit se učit... Domnívám se, že to současná mladá generace neumí. Ono to biflování před zkouškou není to pravé ořechové. Správně jedno přísloví říká „Rychle nabyt, rychle pozbyl“ a tady to platí dvojnásob.

Máte nějaké životní krédo?

Prožít každý den na maximum.

Je práce vaším koníčkem, nebo vám zbývá čas a energie na nějaké hobby?

I když považuji svou odbornou činnost za velký koníček, zvláště pak programování, mám i dalšího „koně“. Je to oblast sportovních aktivit, které se věnuji již od vysokoškolského studia, nejde však sport vrcholový, ale takový ten obyčejný zvaný „pro všechny“. Přes 30 let jsem cvičitelem žactva v naší tělovýchovné jednotě Slovan Černá Pole. Jde o rozvoj pohybových aktivit a návyků u dětí v různém věku. Podařilo se mi s manželkou v Brně výrazně propagovat tzv. Eurotým, nyní přejmenovaný na Teamgym. Jde o kolektivní gymnastické cvičení v trojkombinaci – pódiová skladba, akrobatický pás a přeskok přes nářadí s odrazem z malé trampoliny se zařazením středních a vyšších gymnastických a akrobatických prvků.

Dá se to všechno stihnout?

Když se vše dobře zorganizuje asi ano. A to jsem byl v roce 2009 zvolen ještě předsedou Regionálního centra Sportu pro všechny Brno-město o. s., který organizačně zapadá do České asociace Sportu pro všechny. Mám tedy na starosti organizování sportovního života v tělovýchovných jednotách v brněnském regionu. Když se tedy podívám na svá odpoledne ve všední dny, tak 1x týdně jsem v tělocvičně s dětmi, jednou až dvakrát na Regionálním centru a jarní případně podzimní víkendy trávím na gymnastických nebo atletických soutěžích především jako organizátor.

Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová

Foto: archiv prof. Ing. Rudolfa Jalovecký, CSc.

Studenti Univerzity obrany připravovali děti

V devět hodin byla nachystána všechna stanoviště, která byla zajišťována příslušníky Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, příslušníky Městské policie Brno, studenty Univerzity obrany, členy Klubu Svazu civilní obrany, členy Českého červeného kříže a příslušníky Sboru dobrovolných hasičů z Králova Pole.

Na stanovišti Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje se děti dozvěděly, jak vypadají uniformy složek Integrovaného záchranného sboru, co dělat, když někde začne hořet a také si vyzkoušely, jak udusit jiskřičku, která se dostane na jejich oblečení. Městská policie měla svoje stanoviště zaměřeno na bezpečnost silničního provozu. Děti si na kolech bez šlapátek projely sestavenou trať a dozvěděly se, jak se v provozu mají chovat. Studenti Univerzity obrany zajišťovali celkem tři stanoviště. Pro děti oddychové kreslení toho, jak si představují techniku a členy Integrovaného záchranného sboru, stanoviště se sportovním vyžitím v podobě skákání v pytli

a přetahování lanem a konečně třetím stanovištěm byla ukázka prostředků improvizované ochrany, kde se děti dozvěděly, jak se v případě hrozícího nebezpečí chránit.

Český červený kříž dětem vysvětlil, co dělat v případě zranění, jak těžce zraněného přenést na nosítkách na místo, kde se o něho lépe postarají apod. Sbor dobrovolných hasičů městské části Králova Pole měl pro děti sestavenou dráhu, kde děti musely projít přes kladinu z prkna, přeskočit provizorní zeď, prolézt tunelem a hasičskou hadicí s vodou správně uhasit požár, který byl simulován nakresleným místem na modelu budovy. Dále na tomto stanovišti přenášely malý hasičský přístroj. Děti se střídaly na stanovištích ve skupinách po dvanácti, na každé pracoviště bylo vyhrazeno přibližně 20 minut.

Program byl oficiálně ukončen před polednem, kde bylo poděkováno organizátorům a dětem, které si dopoledne užily, byly velmi pozorné a určitě si zapamatovaly důležité rady, které dostaly. Po hromadném fotografování

Pro děti v mateřské školce na ulici Božetěchova v městské části Královo Pole nebyl první letní den obyčejný. Pod vedením Ing. Josefa Slezáka (Klub Svazu civilní obrany) zde probíhala akce, která měla děti připravit, jak se chovat při vzniku mimořádných událostí či v silničním provozu. Již ráno bylo na přicházejících dětech vidět nadšení, když si do školky nesly přílby na kolo, které byly využity v dopoledním programu.

měli dobrovolní hasiči pro děti ještě překvapení v podobě vyzkoušení si práce s vodním hasičským přístrojem.

Text a foto: Ilona Hortová

Vyhodnocení plnění kolektivních smluv

Téměř na den přesně se opět po roce sešli ve Výcvikovém a školícím zařízení Kníničky na Brněnské přehradě zástupci Univerzity obrany jako zaměstnavatele a Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany, aby ve dnech 14. a 15. července 2011 vyhodnotili plnění závazků převzatých účastníky kolektivního vyjednávání ve dvou kolektivních smlouvách („resortní“ a „útvarové“), a to za první pololetí letošního roku.

Přestože se toto vyhodnocení koná pravidelně, a tudíž by se mohlo zdát, že jde o rutinní

záležitost, průběh vlastního jednání tomu rozhodně neodpovídal. Nejprve si obě strany sdělily svá stanoviska ohledně plnění povinností, které pro zaměstnavatele a odborovou organizaci vyplývají z pracovněprávních předpisů a z již zmíněných kolektivních smluv. Společným závěrem z této části bylo konstatování, že účastníci kolektivního vyjednávání si svoje závazky řádně plnili. Poté následovala poměrně rozsáhlá diskuse, v níž se přítomní vyjadřovali k celé řadě otázek – od možností různých způsobů řešení některých opakujících se pracovněprávních případů přes náměty na další zkvalitnění vzájemné spolupráce až po případnou potřebu si smluvně upravit obsah práv a povinností s ohledem na očekávané změny v resortu obrany v roce 2012.

Text a foto: Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D.

Trilogie výukových pomůcek na Katedře logistiky

Skupina vojenské dopravy Katedry logistiky Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany zpracovala významné výukové pomůcky s primárním názvem „Vojenská přeprava po železnici – I až III“.

Účelem I. dílu instruktážního filmu jako výukové pomůcky bylo seznámení s plánováním, organizováním a zabezpečením vnitrostátní vojenské přepravy po železnici. Důraz byl položen na upevnění vojenské techniky na železničních nákladních vozech podle nakládacích směrnic 7.1 a 7.2 Mezinárodní železniční unie (UIC), blíže viz Listy Univerzity obrany, září 2009.

Na podzim roku 2010 byl ve spolupráci s příslušníky (původně) oddělení multimediální tvorby VeV-VA, dokončen II. díl instruktážního filmu, jehož účelem bylo poskytnout metodický postup nakládky speciálních druhů vojenské techniky na elektrizovaných tratích a pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Důraz byl tentokrát položen na zásady upevnění speciální pásové a kolové techniky a určení kotevního bodu pro umístění pospojovacího vodiče na konkrétních typech přepravované techniky (UDS 214a, AD 20.2) a železničních vozů.

V červnu 2011 byla dokončena a schválena výuková pomůcka, tedy III. díl instruktážního filmu. Jeho účelem bylo vytvořit výčet řad a konstrukčních skupin železničních nákladních a osobních vozů, které se využívají v podmínkách Armády České republiky a provést základní instruktáž z pohledu odesílatele.

Výuková pomůcka je strukturována do následujících kapitol:

- výklad písmenného, číselného a ostatního označování železničních nákladních vozů;
- nízkostěnné železniční vozy (plošinové vozy běžné stavby s nízkými sklopnými stěnami a krátkými klanicemi, podvozkové plošinové vozy běžné stavby se sklopnými čelnicemi a klanicemi) – pro přepravu kolové techniky;

- plošinové železniční vozy (podvozkové plošinové vozy zvláštní stavby, plošinové vozy dvounápravové zvláštní stavby) – pro přepravu speciální kolové a pásové techniky a intermodálních přepravních jednotek;

- kryté železniční vozy (kryté vozy běžné stavby s minimálně 8 větracími otvory, kryté vozy zvláštní stavby, vozy s otevíratelnou střechou) – pro přepravu vojenského materiálu;

- cisternové železniční vozy (kotlové vozy s kovovou nádrží pro přepravu tekutých nebo plyných produktů) – pro přepravu leteckého petroleje;

- železniční osobní vozy (osobní vozy 2. třídy se sedadly) – k zabezpečení vnitrostátních a mezinárodních vojenských převozů a doprovázených vojenských transportů.

Pomůcka je zpracována jako hypertextový nelineární dokument na nosiči DVD-ROM, ve kterém je vloženo 121 profesionálně upravených fotografií. Dílo bylo zpracováno ve spolupráci s příslušníky skupiny multimediální tvorby VeV-VA.

Předmětné pomůcky jsou primárně určeny pro zabezpečení teoretického výcviku studentů bakalářského a magisterského studia, kteří jsou připravováni v rámci akreditovaných studijních modulů Univerzity obrany.

Na základě dlouhodobé resortní potřeby, získaných pozitivních ohlasů a odborných posudků byl realizován požadavek této výukové pomůcky distribuovat řídicím orgánům vojenské dopravy k zabezpečení teoretického výcviku vojenských útvarů a zařízení AČR. Předpokladem je, že budou součástí připravovaného vojenského předpisu evid. zn. Dopr-1-1.

Text a foto: pplk. Ing. Martin Rejzek, Ph.D., Katedra logistiky

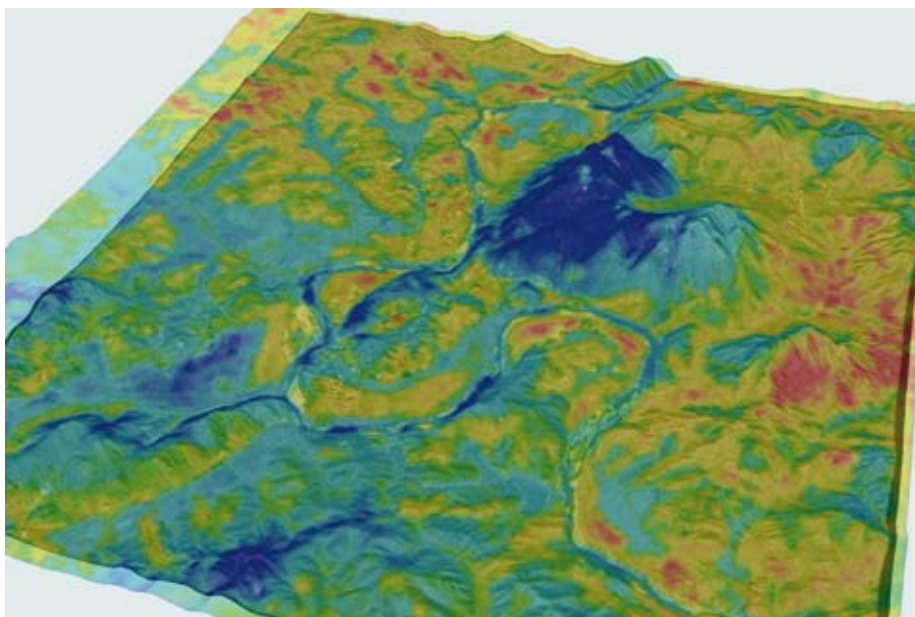
Univerzitu obrany znají i ve Španělsku

Po několika měsících příprav, čilé e-mailové korespondenci a četných telefonátech se podařilo uskutečnit stáž podplukovníka Ing. Vladimíra Kovaříka, MSc. Ph.D., z Katedry vojenské geografie a meteorologie v Družicovém středisku Evropské unie (EUSC) v Torrejón de Ardoz ve Španělsku. Středisko je jediným zařízením svého druhu v rámci EU a zabývá se zpracováním digitálních geografických informací a geografických produktů, ale zejména analýzami a vyhodnocováním družicových snímků pro potřeby Rady EU, Evropské komise a členských zemí EU.

Významným faktorem, který pomohl akci uskutečnit, byl fakt, že pplk. Kovařík v roce 2003 několik měsíců v EUSC pracoval jako národní expert a dodnes s bývalými kolegy i s vedením udržuje aktivní kontakty.

Stáž byla zaměřena na získání informací o procesu vyhodnocování družicových dat, využití prostorových analýz při tvorbě geografických produktů, o aktuálních úkolech EUSC a dalších informacích využitelných ke zkvalitnění výuky na Katedře vojenské geografie a meteorologie.

V rámci pracovní porady vedení EUSC se zaměstnanci přednesl pplk. Kovařík vyžádanou přednášku „Military Professional Education at the University of Defence: The Remote Sensing Insight“ a prezentoval případovou studii z oblasti prostorového modelování zaměřeného na vyhledání lokalit vhodných pro přistání vrtul-

Trojrozměrný model terénu kombinovaný s družicovým snímkem pořízeným v termálním pásnu

níků. Jako perličku lze uvést, že po skončení prezentace projevíli dva zaměstnanci EUSC zájem o distanční studium oboru Vojenská geografie a meteorologie na Univerzitě obrany.

Zástupce ředitele EUSC Pascal Legai projevil přání udržovat a rozvíjet kontakt s Katedrou vojenské geografie a meteorologie, zejména v oblasti výukových a školících materiálů. V průběhu dalších jednání pak například vedoucí divize výcviku Andrew Wilson projevil zájem o získání studijních textů v angličtině vytvořených na Katedře vojenské geografie a meteorologie v rámci programu Evropských sociálních fondů, zejména o texty zaměřené na dálkový průzkum Země (DPZ), geografické zpravodajství (GEOINT) a obrazové zpravodajství (IMINT). Zároveň si divize vyžádala učebnici docenta Rybanského „The Cross-Country Movement“. Oba její díly byly do Torrejón de Ardoz již odeslány. Specialisté divize operací, kteří se zabývají analýzami a interpretací družicových snímků, projevíli

zájem podílet se na zpracování oponentního posudku na skriptu „Imagery Intelligence (IMINT)“, která momentálně vznikají v rámci Edičního plánu Univerzity obrany na rok 2011 a jejichž rukopis byl v průběhu přednášky představen.

Podářilo se také získat cenné informace a zkušenosti zejména v oblasti prostorového modelování a IMINT, které poslouží ke zkvalitnění teoretické i praktické výuky v předmětech Fotogrammetrie a DPZ, Geografické a meteorologické zabezpečení a dalších.

Jedním z výsledků stáže bylo i zahrnutí Katedry vojenské geografie a meteorologie do právě vytvářené databáze školících zařízení v rámci členských zemí EU, které se zaměřují na oblast DPZ, GEOINT a IMINT.

Slibně se rozvíjejí také kontakty s Družicovým střediskem Evropské unie, rovněž v případě projektu Global Monitoring for Environment and Security (GMES). Jedná se o společnou iniciativu Evropské komise a Evropské kosmické agentury ESA, ve které se EUSC angažuje kromě přímé účasti v projektu také pořádáním pravidelných jednání poradního výboru GMES. Příslušníci Katedry vojenské geografie by se v budoucnu mohli podílet na některém z výzkumných úkolů probíhajících v rámci tohoto programu.

Výsledkem zahraniční cesty je především prezentace Katedry vojenské geografie, FVT a Univerzity obrany v přední výzkumné instituci EU podílející se na přímé podpoře operačních aktivit EU. Byly získány cenné informace využitelné jak k obohacení a zkvalitnění obsahu výuky v oblasti geografického zabezpečení a dálkového průzkumu Země, tak k tvorbě perspektivních témat a vedení závěrečných prací studentů. Získání informací zejména z oblasti IMINT umožní zkvalitnění výuky v akreditovaných studijních programech i ve zdokonalovacích kurzech.

Anotovaný družicový snímek

Text a foto:
pplk. Ing. Vladimír Kovařík, MSc. Ph.D.

Motto letošního ročníku soutěže Rallye Rejvív: Lidský život je příliš velký na to, aby mohl být ztracen

Ve dnech 25. až 29. května tohoto roku se v Koutech nad Desnou v Jeseníkách konal 15. ročník soutěže Rallye Rejvív. Jde o mezinárodní metodické odborné zaměstnání pro posádky zdravotnických záchranných služeb. Jeho součástí byl 1. oficiální ročník soutěže MUC Rallye Rejvív, určené pro studenty 4. až 6. ročníků lékařských fakult, který navazoval na loňský nultý ročník.

S týmem ve složení rotmistřiny Miroslava Marková, rotmistr Lukáš Hamerník a rotmistr Zbyněk Brtna jsme měli tu čest na této jedinečné akci reprezentovat Fakultu vojenského zdravotnictví UO v Hradci Králové. Soutěž se účastnilo celkem 13 tříčlenných týmů, které plnily úkoly jako posádky RLP (rychlá lékařská pomoc).

Čekalo nás celkem sedm odborně-zdravotnických úkolů a jeden čistě technický (slanění z výšky cca 20 m). Každému úkolu předcházela instrukce, jež obsahovala hlášení volajícího na linku 155 a dále instrukce, co se od nás na daném místě vyžaduje.

Letošní ročník Rallye Rejvív byl zaměřen na problematiku intoxikací. Museli jsme se vypořádat s kardiopulmonální resuscitací šestnáctiměsíčního dítěte, které utrpělo otravu tricyklickými antidepresivy, dále se sedmi-letým chlapcem, jenž spolykal léky na léčbu vysokého tlaku a v neposlední řadě i s bezdomovcem, který prodělal intoxikaci toluenem a u něhož hrozilo riziko maligních arytmií. Cílem těchto úkolů bylo nejprve zjistit celkový stav pacienta, zajistit jeho základní životní funkce a po uvážení diferenciální diagnózu

mu poskytnout adekvátní léčbu a transport do nemocnice.

V dalších úkolech jsme se setkali s bohatým podnikatelem, u kterého jsme měli po pečlivém vyšetření zjistit dehydrataci a vysokou hladinu cukru v krvi. Pod názvy úloh „PÁTRAČKA“ a „NERVY“ se pak skrývalo prvotní vyšetření a základní neurologické vyšetření pacienta, který byl buďto v bezvědomí nebo bezvědomí prodělal, a nebylo tudíž možné získat jakoukoliv anamnézu. V posledním zadání nás pak čekalo třídění raněných podle protokolu START při hromadném neštěstí.

Všechny úkoly byly časově omezeny a hodnotil se jak přístup k pacientům, tak i k rodinným příslušníkům a ostatním svědkům dané události. Dále se bodovala týmová práce

a činnost na místě události, schopnost zajištění základních životních funkcí pacienta a jeho příprava k transportu.

V dalších dnech se potom naše úloha na Rallye Rejvív obrátila. V rámci profesionální soutěže jsme sehráli role figurantů v jednotlivých soutěžních úkolech pro národní i mezinárodní posádky. Vyzkoušeli jsme si tak prožitě situace i z pohledu pacientů a přímo zúčastněných dalších osob.

V rámci bodované soutěže se náš tým nakonec umístil na velice pěkném 7. místě, což při obrovské konkurenci považujeme za velký úspěch a samozřejmě i další motivaci do budoucna.

Celá soutěž pro nás byla nejen nezapomenutelným zážitkem, díky kterému se nám mnohem více přiblížila akutní medicína v praxi, ale i nenahraditelnou zkušeností z hlediska urgentní péče. Přeci jen vyzkoušet si „ostré“ zásahy v přednemocniční péči není zrovna rutinní záležitost, obzvláště pro studenty medicíny.

Závěrem bychom chtěli zdůraznit, že urgentní medicína zabývající se ošetřením všech život ohrožujících stavů, nachází své opodstatnění nejen v civilní sféře, ale i v armádě. V následujícím ročníku soutěže bychom tedy opět chtěli reprezentovat fakultu a pokusit se dosáhnout i lepšího celkového umístění. V rámci naší fakulty jsme nejvíce připravováni na ošetření nejrůznějších typů traumatických poranění, která však v této soutěži zcela chyběla. Možná by proto stálo za zvážení, zda nějakou podobnou soutěž nepřipravit i za spoluúčasti FVZ UO a tím samozřejmě zvýšit i počet studentů, kteří by byli do této problematiky více zasvěceni.

Text a foto: rtn. Miroslava Marková,
rtn. Lukáš Hamerník, rtn. Zbyněk Brtna

Univerzita obrany disponuje jedním z nevyspělejších virtuálních simulátorů na světě

Jednou z možností k zvyšování kvality vzdělávání studentů – budoucích velitelů jednotek, je začlenit do procesu vzdělávání metody praktické přípravy velitelů a jednotek.

V podmínkách Univerzity obrany je možné využít metody průpravného cvičení s využitím simulační techniky resp. virtuálních simulátorů.

Na základě zhodnocení možností a dostupnosti soudobých virtuálních simulátorů, jak zavedených do AČR, tak využívaných aliančními spojenci, byl Katedrou vojenského managementu a taktiky vybrán taktický virtuální simulátor Virtual Battlespace 2 Virtual Training Kit (bližší informace na <http://www.bisimulations.com/products/vbs2>).

Tento simulátor je založený na herním prostředí „Real Virtuality 2, RV2“ vyvinutém českou firmou Bohemia Interactive a.s. Řadí se do kategorie tzv. „serious games“ (doslova vážných her) využívajících technologie počítačové hry k podpoře výuky a především výcviku zejména pak v oblasti vojenství.

Simulátor je vyvíjen australskou společností Bohemia Interactive Australia pod záštitou americké námořní pěchoty a Ministerstva obrany Velké Británie. V současnosti je intenzivně využíván armádami Spojených států amerických, Velké Británie, Kanady, Austrálie a Nového Zélandu.

Samotná simulace probíhá jako samostatný scénář v některém z předdefinovaných geografických prostředí (Afgánistán, Irák, středoevropský terén, džungle apod.), kde operuje definovaný počet skupin (jednotek), jež se skládají z entit (vojáci, civilisté, povstalci, zvířata) a které mohou zahrnovat i techniku (vojenskou i civilní). V jednom scénáři lze použít řádově až stovky entit. Prostředí simulátoru nabízí simulovat vozidla, letadla a vrtulníky, statické zbraňové platformy nebo dálkově ovládané systémy. Všechny tyto entity a skupiny je možné programovat tak, aby se chovaly autonomně v rámci výcvikového scénáře (přesuny, změny chování, bojová činnost). Entity mohou být kontrolovány buďto operátorem (administrátorem), cvičícími, nebo umělou inteligencí. Díky této architektuře je možné cvičit proti umělé inteligenci, operátorovi ovládajícímu entity protivníka, i proti jiným cvičícím.

Možnosti simulátoru jsou velmi široké a je možné ho využít k přípravě velitelů a jednotek v mnoha oblastech jako např. nácvik bojových drillů, nácvik opatření ochrany vojsk proti improvizovaným výbušným zařízením (C-IED), boj v zastavěném prostoru a v budovách, nácvik činnosti při hlídkování, při doprovodech důležitých osob a logistických konvojů, při raketových a pozemních útocích na základ-

ny koaličních sil, při působení nepřátelského odstřelovače, nácvik činností na kontrolních místech, při prohledávání objektů (vozidla, budovy, částečně osoby), nácvik postupů při odsunu raněných z bojiště do zdravotnických zařízení (MEDEVAC/CASEVAC), nácvik provozu v rádiových sítích a mnoho dalších.

V první fázi zavádění simulátoru do podmínek Univerzity obrany je záměr jeho využití především pro podporu vzdělávání studentů Fakulty ekonomiky a managementu studijních modulů velitel mechanizovaných a tankových jednotek, velitel průzkumných jednotek a vševojskový velitel. V první fázi se jako optimální počet pracovních stanic simulátoru jeví 30 ks. Tím by bylo možné procvičit všechny základní velitelské funkce u mechanizovaných, tankových, průzkumných, pěších a výsadkových jednotek (četa až rota) včetně poměrně části sesednutých rojů v případě mechanizovaných jednotek.

Ve druhé fázi zavádění simulátoru VBS2 VTK po jeho rozšíření na minimálně 40 až 45 ks pracovních stanic (licencí), je možné využívat ho i pro podporu vzdělávání studentů studijních modulů Velitel ženijních a dělostřeleckých jednotek popř. modulu Pilot a dalších odborností jako obsluhy prostředků PVO, obsluhy radiolokačních systémů atd. Jistou možností se jeví využít potenciál simulátoru i v oblasti vzdělávání v rámci modulů Bezpečnostní služby a Ochrana obyvatelstva.

V konečné fázi by se simulátor mohl stát celouniverzitní platformou k využívání metod simulace a modelování k přípravě vysoce kvalifikovaných odborníků jak pro potřeby AČR, tak i pro civilní sféru především pak pro bezpečnostní sbory a vybrané složky Integrovaného záchranného systému.

Velmi výhodným se jeví připravovat a provádět společná cvičení studentů, kterým budou přiděleny role dle jejich odbornosti. Jednou z možných procvičovaných taktických činností jsou např. přesuny nebo hlídkování v nestabilním prostředí. V rámci přesunů lze procvičovat činnosti při zajištění přesunu. Tento úkol může plnit např. zesílená mechanizovaná rota tankovou četou jako čelní záštita doprovázená skupinou zabezpečení přesunu tvořená ženijní

četou a podporována předsunutou palebnou četou minometné baterie. Průzkum osy přesunu mohou plnit vyčleněné průzkumné skupiny a to jak propátráváním, tak i pozorováním z pozorovatelů. Dále je možné procvičit i piloty transportních a bojových vrtulníků v plnění úkolů např. vzdušné podpory, vzdušného průzkumu a (zdravotnického) odsunu raněných. Je možné vyčlenit i částí sil a prostředků PVO k realizaci ochrany pozemních jednotek proti vzdušným úderům.

V rámci celkové koncepce zavedení simulátoru do podmínek Univerzity obrany je možné uvažovat i o tom, že by vybrané odborné katedry Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií disponovaly vlastními licencemi v jimi požadovaném množství. Společná (distribuovaná) cvičení by se tak realizovala vzájemným informačním propojením všech pracovních stanic (jednotlivých pracovišť), a to prostřednictvím vnitřní datové sítě Univerzity obrany. Tím by se minimalizoval požadavek na využití jedné velké speciální učebny a také by se minimalizovalo vzájemné ovlivňování cvičících bezprostředním kontaktem na jedné učebně.

Od 1. 8. 2011 Katedra vojenského managementu a taktiky disponuje celkem devatenácti licencemi simulátoru VBS2 VTK. Z uvedeného počtu je osmnáct licencí instalováno a využito na nově budované simulační laboratoři SimLab, která je umístěna v budově Tučkova 23, místnost A 407.

Testovací provoz byl spuštěn začátkem března 2011 a celkově již bylo provedeno sedm základních testovacích cvičení se studenty druhých a třetích ročníků bakalářského studia, s příslušníky Kurzu vyšších důstojníků a příslušníky zájmového uskupení Commandos. Prvotní ohlasy jsou pozitivní.

Od nového akademického roku 2011-2012 bylo využito simulátoru zaplánováno do předmětů Velení vojskům a štábní služba a Taktika v soudobých operacích a velitelského předmětu Informační podpora velitelů taktické stupně.

Text a foto: pplk. Ing. Jaroslav Kozůbek, Ph.D.

Rok pod modrou vlajkou aneb kus života v kratasech a pod moskytiérou

Autor reportáže, v níž popisuje své zážitky z mise vojenského pozorovatele OSN v Kongu, v minulém díle líčil své první zážitky z red team situ Pinga, tedy místa, které se po dobu čtyř měsíců stalo jeho dočasným rovníkovým domovem.

Políčka

Asi tři dny po příjezdu, poté co jsem se trochu rozkoukal, se rozhoduji pořídit si políčku, kam bych si mohl vyskládat nejčastěji používané věci. Posílám našeho tlumočnicka do vesnice pro truhláře, alespoň v té chvíli si to myslím. Asi po hodině přichází skupinka čtyř lidí, kteří jsou mi představeni jako „ten, co dělá se dřevem“ a jeho pomocníci. Stručně mu prostřednictvím tlumočnicka a velmi jednoduchého náčrtku vysvětluji svou představu o jednoduché políčce. Řemeslník pokyvuje hlavou na znamení, že rozumí, ale žádá zálohu na nákup dřeva a hřebíků. Souhlasím, ale ptám se ho na celkovou cenu. Po krátkém ošívání si říká o 35\$. Myslel a doufal jsem, že jsem se přeslechl, ovšem tlumočnick potvrzuje, že skutečně tolik žádá. Začínám vyjednávat. Jak „Mistr“ od dřeva ovládá své řemeslo v té chvíli ještě nevím, ale pokud by mi tvrdil, že se ve volných chvílích věnuje divadlu, ani by mě nenapadlo o tom pochybovat. Svou etudu začíná dlouhým a rozsáhlým monologem. Jak se později od tlumočnicka dozvídám, tématem bylo dětství, rodina a jiné životní potíže nejen jeho, ale i všech jeho blízkých. Přestože nerozumím ani slovo, snažím se ze zdvořilosti alespoň budit dojem, že nejenom soustředěně poslouchám, nýbrž že i občas souhlasím. To jej zjevně povzbuzuje, protože své vyprávění graduje velmi sugestivní mimikou. Průběžně přechází z adorujících tónů, přes zlostné výkřiky až do kvilivého brekotu a zpět. Ani na okamžik nepochybuji o tom, že by na Jiráskově Hronovu aspiroval na jednu z hlavních festivalových cen naší přehlídky amatérských divadelních souborů, navíc spojenou s bezplatným stipendiem na DAMÚ pro obzvlášť nadané talenty. I Boris Hybner by se mohl leccemus přiučit. Po zhruba půlhodině mistrovské deklamace si jej dovoluji přerušit s tím, že mu dám 30\$ (ačkoliv vím, že to jsou nekřesťanské peníze). Ani nejsem příliš překvapen, když si „Mistr“ rychle otře svou „ubřečenou“ tvář a okamžitě vyloudí široký úsměv. S velkou spokojeností se uklání a slibuje, že budu určitě spokojen. Políčka by měla být hotova do zítřka.

Následující den „Mistr“ se svými pomocníky skutečně polici přinesou. Samozřejmě si uvědomuji, že nejsem v Evropě, ale uprostřed pralesa a tedy že není na místě mít vysoká očekávání. Ovšem i přesto mě způsob provedení práce lehce překvapí. To, že se bude jednat o pár stlučených prken, to jsem věděl a koneckonců i chtěl. Nicméně skutečnost, že ostré

hroty hřebíků „čouhají“ odevšad mě vybízí ke vzpomínce, kdy se jeden z mých malých synovců pokoušel rovněž vyrobit něco podobného. Nemohu se ubránit srovnání, ze kterého vychází šestiletý klučina vítězně. Utěšuji se alespoň myšlenkou, že přebytek trčících hřebíků budu moci využít jako další věšáky. Ptám se však „Mistra“ na zadní čelo police. A ke slovu opět přichází „vyšší divadelník“, neboť „Mistr“ vskutku brilantně imituje usilovné přemýšlení, korunované vítězoslavným provoláním, že si na nic takového nepamatuje a že to tedy nebylo ani dohodnuto. Naštěstí tlumočnick ne příliš nahlas připouští, že i zadní čelo bylo součástí objednávky. Nakonec „řemeslník“ opouští náš team s 25\$ a lehkým úsměvem ve tváři. Loučíme se podáním ruky a já navíc i s vírou, že již jeho služeb v budoucnu nebudu nucen využít. Je mi jasné, že pro něj je to velmi slušný obchod a také se potvrzuje jeden z postřehů ruských kolegů. A to, že UN personál a zvláště „muzungu“ (v jazyku Swahli označení pro bělocha) jsou tady vnímáni jako „walking wallets – chodící peněženky“. Při pohledu zpět mi to přijde jako úsměvná historka střížená podle stařečka Pagáče z knihy Slovácko sa nesudí. Ovšem s tím rozdílem, že stařeček to všechno brali jako legraci

Vánoce

Jsem na teamu zhruba týden a máme tu Vánoce. U nás záležitost, o které se nepřemýšlí, tedy ve smyslu jestli slavit nebo ne. Ovšem tady si jist nejsem. Za prvé, dva z nás jsou muslimové, dále oficiálně Milobové patrolují každý den bez ohledu na to, jestli je pátek nebo svátek a také jídla (natož tak něčeho slavnostnějšího) se nám příliš nedostává. Navíc venku lijí jako z konve už několikátý den. Také co jiného bychom mohli koneckonců čekat, když je právě období dešťů. Tak či tak ráno před Štědrým dnem máme „válečnou poradu“ a rozhodujeme se udělat si štědrovečerní večeři, jak jen nejlépe budeme moci. Naši muslimští kolegové s tím nemají žádný problém, naopak se aktivně připojují. Plán je jasný, každý vystrachá ve svých báglech to nejlepší, co si přivezl. Já dávám do banku „vysoce ceněné“

instantní polévky vyrobené kdesi v Thajsku, na které nakonec naštěstí nedojde, nějaké trvanlivé cukroví a čokoládu. Ostatní přidávají jejich speciality. Všem se nám však nakonec uleví, když se Zaman, kolega z Bangladéše a muslim, nabídne připravit štědrovečerní tabuli v jeho režii. Kapr samozřejmě nebude a tak odpoledne koupíme kozu, kterou ještě týž den zabijeme a naporcujeme. Přestože jsem všechny ihned po svém příjezdu důrazně varoval, aby mě ve vlastním zájmu nepověřovali ničím, co je spojené s vařením, i já pochopitelně přikládám ruku k dílu a porcuji kozu, jenom jí kosti praští.

Zpočátku mám skryté obavy, jestli krom mých delikatesních polévek bude na stole něco požitelného i pro mě, protože, ač velmi rád ochutnávám speciality z různých kuchyní, co se týče jehněčího a kozího, mám v tom už řadu let jasno. Raději budu o kořínkách. S úlevou přijímám zjištění, že kromě kozy bude menu spíše vegetariánské. V duchu velebím „spojené brněnské vegetariánské jídelny a indické restaurace“, které čas od času navštěvuji, a díky nimž jsem si k ostrým jídlům vypěstoval dostatečnou imunitu. Dnes už i mohu říci, že ostré miluji a vím tedy, co mě čeká. V následujících týdnech zjistíme, že nám vlastně ani nic jiného nezbyvá, protože sortiment nabídky je na místním trhu velmi omezený, tedy pokud člověk neužívá do maniokové diety. Maso bývá výjimečně, brambory a vajínka ochutnám až za několik měsíců.

Zaman je vážně mistr kuchař, musím mu vyseknout hlubokou poklonu. Z téměř ničeho je schopen připravit velmi chutnou krmí. Večeře se skládá z několika chodů, včetně předkrmu a dezertu. Já z pochopitelných důvodů kozí část vynechávám, i tak se všichni důkladně přecpáváme. Příští dny to bude s jídlem horší, ale o tom příliš nepřemýšlíme a spíše vtipkujeme na téma potřeby trochu shodit. Večer se vydařil, dlouho si vykládáme o zvycích v našich domovských zemích, i tom, co nás tady ještě nejspíše čeká.

Pokračování příště

Text: plk. Ing. Josef Novotný, Ph.D.

Vysoká vojenská škola v Brně slaví šedesátku Prvním rokem na Vojenské inženýrské akademii

Pro nás – bývalé *Žižkovce* – to bylo pochopitelně celkem snadné, protože jsme již měli rok vojenského života za sebou (Vojenské školy Jana Žižky byly čtyřleté, byly založeny v létě 1949 a my jsme nastoupili ze 7. ročníků gymnázií do 4. ročníku VŠJŽ na jehož konci jsme maturovali). Ve Vojenské inženýrské akademii nás bylo všech devět ubytováno v jedné místnosti, a přestože jsme se z dřívějšího studia znali jen někteří, vznikla z nás dobrá přátelská parta.

Po krátkém vstupním vojenském výcviku v průběhu září začal jeho koncem na ČVUT školní rok a to nám přineslo každodenní cestu na Karlovo náměstí do budovy strojní fakulty, kde jsme v Zengerově posluchárně mívali přednášky. To se pochopitelně týkalo nás osmi strojařů, zatímco kamarád studující na elektrotechnické fakultě měl přednášky jinde. V prvním ročníku strojní fakulty bylo tehdy celkem cca 400 studentů rozdělených do dvaceti studijních kroužků. Nás osm bylo zařazeno do 20. kroužku, v němž také byli dva důstojníci, kterým bylo Ministerstvem národní obrany umožněno inženýrské studium. Zbývající studenti byli civilní. Přestože jsme byli takovou vojenskou kapkou v moři civilistů, s civilními studenty jsme se snadno a rychle skamarádili.

Zimní semestr nám poměrně rychle ubíhal – v neustálém střídání pětidenního týdne na ČVUT s šestým dnem věnovaným vojenskému výcviku. Neděle byly v podstatě volné, částečně věnované studiu a také vycházkám. Tak přišly Vánoce, na které jsme odjeli domů ještě jako vojenská akademici (tedy jako nejmladší podporučíci). To se však s příchodem nového roku 1951 změnilo. Československá armáda tehdy přešla na hodnostní označení podle sovětského vzoru a hodnost „vojenský akademik“ byla zrušena a bylo zavedeno nové

hodnostní označení včetně zavedení poddůstojnických hodností. Tak jsem se stal přes noc z nejmladšího podporučíka desátníkem. (Je zajímavé, že něco podobného potkalo nedávno i současné studenty Univerzity obrany.) Naše nové označení na nárameníčích tvořilo olemování nárameníku bílým páskem s bílým „véčkem“ v blízkosti ramenního švu. Poddůstojnická hodnost byla vyznačena červenými páskami příčně umístěnými na nárameníku (svobodník – jedna páska, desátník dvě pásy atd.) obdobně, jako měli na nárameníčích i vojáci základní služby. Toto hodnostní označení je částečně patrné z příložené fotografie.

Na konci zimního semestru – po semestrálních zkouškách – jsme v době semestrálního volna absolvovali zimní vojenský výcvik v blízkosti Berouna. Podmínky byly dost tvrdé, ale brali jsme to s určitým povděkem, protože jsme se chtěli stát skutečnými vojáky. Celkem úspěšně jsme zvládli i pěší přesun z Berouna do Prahy.

A pak již přišel letní semestr a náš „boj“ především s předměty: matematika a fyzika. Po zkouškách, které dopadly pro nás úspěšně, přišlo další výcvikové období – soustředění ve Vojenském výcvikovém prostoru Mimoň. Když se již blížil

Do prvního ročníku Vojenské inženýrské akademie v září roku 1950 nastoupila poměrně malá skupinka. Celkem nás bylo devět. Všichni maturanti ze středních škol. Pět absolventů Vojenských škol Jana Žižky z Trocnova (VŠJŽ), zbývající z civilních škol. Až na jednoho, který měl zájem studovat na elektrotechnické fakultě, jsme se zapsali ke studiu na strojní fakultě ČVUT. Posluchači vyšších ročníků Vojenské inženýrské akademie (VIA) nás přijali velice pěkně a svou radou a pomocí nám umožnili naše rychlé zapojení do normálního vojenského života.

konec tohoto soustředění, přišla zpráva, která nás příjemně překvapila. Bylo nám oznámeno, že rozhodnutím vlády se zřizuje v Brně Vojenská technická akademie (VTA) a my – dosavadní posluchači Vojenské inženýrské akademie – budeme do této vysoké vojenské školy přesunuti. Plní očekávání jsme se z vojenského výcvikového prostoru vraceli do Prahy...

Pokračování příště.

Text a foto: Lubomír Popelínský

Od techniky po zdraví

Slovy v titulku lze charakterizovat dění na brněnském výstavišti v září a říjnu. **Zelený svět** je mezinárodní odborný zahradnický a floristický veletrh s jedenáctiletou tradicí a proběhne na výstavišti 2. a 3. 9. Z odborných programů proběhne představení nejúspěšnějších děl v soutěži Park roku 2011 a Zahrada roku 2011. Soutěž Svatební kytice roku 2012 je určena všem profesionálním zahradníkům a studentům odborných zahradnických škol. Tématem soutěže je vytvořit nejkрасnější svatební kytici nebo dekoraci, která bude nová celkovým nápadem, tvarem, materiálovým nebo barevným složením. Tato kytice bude vyhlášena jako trendová pro následující rok 2012. Součástí soutěže bude módní přehlídka svatebních šatů salonu Naive a soutěžních kytic. Další módní přehlídka se bude týkat květinových ozdob klobouků vytvořených zahradním centrem Marcianová ve spolupráci s Kloboukovým klubem Brno.

Prvním ve střední Evropě byl **Mezinárodní strojírenský veletrh**. Letos je 53. v řadě a na výstavišti proběhne 3. – 7. 10. Jedná se o vedoucí průmyslový veletrh ve střední Evropě, s každoroční účastí více než 1500 vystavovatelů a 75 000 návštěvníků z 59 zemí světa. Více jak třetina vystavovatelů je ze zahraničí. Letos opět představí nové výrobky a technologická řešení. Tématem budou energetické a materiálové úspory a technologie pro dopravu a logistiku prezentované v rámci samostatného souběžného veletrhu Transport a Logistika. Partnerskou zemí bude Polsko a jednou z doprovodných akcí bude 2. ročník Česko-polského hospodářského fóra. Součástí doprovodného programu budou i oborové dny např. Systémy ve strojírenství a Energie pro budoucnost, národní dny jako Ruský a Běloruský den, setkání s francouzskou delegací, obchodování s Balkánem a třetím světem. Švýcarskou účast organizuje Obchodní komora Švýcarsko a švýcarské firmy budou vystavovat hlavně v oboru kovoobráběcí stroje, mezi nimi například Swiss-tool Export-Gruppe nebo Teximp. Největší výstavní hala ve střední Evropě pavilon P se již potřeší stane hlavním prezentačním centrem oboru obráběcí a tvářecí stroje. Mezi tradičními vystavovateli budou společnosti jako Strojírna Tyc, Itax Precision, Agie Charmilles nebo Dk machinery. Do Brna poprvé přicházejí společnosti Ripron, S.O.S. Difak, Pelug-Tech nebo Pavel Pardovský. Divák tak bude moci posoudit současnou situaci v oboru, kde bývalé Československo bylo světovou velmocí.

Mezinárodní veletrh strojů, nástrojů, zařízení a materiálů pro dřevozpracující průmysl **WOOD-TEC** proběhne 18.– 21. 10. Je největším veletrhem v oblasti zpracování dřeva v nových zemích Evropské unie. Jedno z témat veletrhu budou aktivity týkající se hobby a domácí práce se dřevem. Jak odborníci, tak milovníci dřeva a domácí kutilové na výstavišti najdou u renomovaných firem jako

jsou např. Pilous, Rojek, STM a Tekma vše co je zajímavá.

Veletrh **MEDICAL FAIR BRNO a REHAPROTEX** proběhne na výstavišti 18. – 21. 9. Je místem setkání domácích i zahraničních výrobců s poskytovateli zdravotní, rehabilitační a sociální péče. Veletrh je součástí Medical Summit Brno – Týdne zdravotnictví v Brně, v jehož rámci se konají desítky konferencí, kongresů a seminářů na nejrůznější odborná témata. Je jedním ze zdravotnických veletrhů ve světovém řetězci veletrhů MEDICA GROUP. Konají se pod společným logem v Evropě, Asii a Americe. REHAPROTEX představuje širokou škálu kompenzačních, protetikých, ortopedických a rehabilitačních pomůcek, služeb v oblasti péče o zdraví-wellness, nabídky pro seniory a prezentaci poskytovatelů sociálních služeb. Z doprovodného programu to bude VI. Mezinárodní kongres miniinvazivní a robotické chirurgie. Dnes chirurg operativně zasahuje nepřímou pomocí přístrojů, od srdce po dutinu břišní. Dříve klasická operace pacienta mnohdy těžce zatížila. V interaktivní kongresu hojení ran se bude zabývat výzvami, jež příroda klade moderní medicíně. Je třeba se například vyrovnávat s odolností bakterií a virů na antibiotika. Další realitou současnosti je práh dospělosti, který postihuje stále mladší ročníky dívek. Česká lékařská společnost J. E. Purkyně pořádá při veletrhu Medical Fair svůj XXIV. kongres věnovaný problematice gynekologie dětí a dospívající mládeže.

Trhy a výstava historických vozidel **Mo-toTechna** Brno nabídne 29. 10. veteránské automobilové součásti, náhradní díly a dokumentaci. Je pořádána na ploše 1 730 m² v krytých pavilonech a 11 200 m² na volné ploše. Účastní se jí obvykle na 430 prodejců a 3400 návštěvníků. V expozicích je k vidění na 60 aut a 40 motocyklů. Výstava nabízí škálu sběratelských oborů, prezentaci renovátorských firem, výrobců náhradních součástek a nejrůznější doplňky pro veterány včetně dobového oblečení. Zahraniční účastníci se scházejí z celé Evropy. Není divu. Veteránská auta byla vyráběna pro věčnost a ne pro spotřebu v dnešním smyslu. Mnohé materiály jako např. kompozity ložisek se dnes nevyrobí. Zájemci tedy nezbyvá než navštívit výstaviště.

Dr. Vít Pospíšil**Lístky na veletrh**

Studenti, uvedené veletrhy můžete zdarma navštívit; jak? Nejpozději 7 dní před zahájením veletrhu (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) si musíte u paní **Jarmily Klučkové** (Kounicova 65, kancelář 112 ve 3. – rektorském – patře), telefonicky na **442732** nebo e-mailem na adresu **jarmila.kluckova@unob.cz** – což doporučujeme – objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnosti, učební skupinu a kdo si lístky přijde vyzvednout (jeden vyzvedávající maximálně 10 lístků nebo pro jednu učební skupinu).

Brněnská Reduta

Za 1. republiky byla také opravena v r. 1870 vyhořelá (tehdy německá) Reduta na Zelném trhu, která se, jak víme, nedávno dočkala další generální opravy. V souvislosti s ní vzpomeňme i toho, že se před budovou divadla objevila socha Wolfganga Amadea Mozarta (1756 – 1791), který v brněnské Redutě v r. 1767 ve věku pouhých 11 let koncertoval spolu se svou starší sestrou – zpěvačkou a v doprovodu otce. Socha je zajímavá tím, že má hlavu dospělého člověka, avšak tělo dítěte. Autor tím chtěl naznačit, že mladičká Mozart byl už tehdy geniálním a vyzrálým umělcem, i když ještě dítětem. Koncertoval po celé Evropě – cestovalo se kočáry. A teď si představte, že mu osud vyměřil jen 35 let života. Z toho prý, jak vypočítali odborníci, strávil plných deset let právě na cestách na svá vystoupení. Na život (včetně dětství) a hudbu mu tedy zůstalo pouhých 25 let. A to vytvořil několik oper, napsal 40 symfonií, asi 50 koncertů, skladby klavírní, vokální a jiné. Nu, jen af to někdo zkusí. Mozartovu pamětní desku najdete přímo v Redutě, kde připomíná jeho koncertní vystoupení. Druhou, pak na domě zvaném Schratzenbachův palác na rohu ulic Kobližná 4a Poštovská 2. Oznamuje, že zde Mozartovi pobývali koncem prosince r. 1767 a začátkem ledna roku následujícího.

Reduta jako divadlo se po převratu stala doménou operety a muzikálu. A právě pro muzikál a výpravnější hry bylo nedávno v Brně vybudováno nové divadlo mezi ulicemi Lidickou a Kpt. Jaroše, tedy téměř v sousedství Městského divadla bratří Mrštíků. Ale vraťme se ještě naposledy zpět:

Brněnské české divadlo za dobu své existence nikdy nebylo divadlem bezvýznamným, naopak silně konkurovalo Praze. Již v počátečním období své činnosti premiérovalo téměř všechny opery Janáčkovy, provedlo celý cyklus oper Smetanových, v oblasti činohry podpořovalo uvádění her realistických, tj her ze života (Gogol, Ibsen, Preissová, Mrštíková, Šubert aj.). Spolupracovalo s významnými osobnostmi, špičkovými dirigenty, vynikajícími herci atd.

Z doby okupace Němci má brněnské divadlo i herce – hrdiny, k nimž patří brněnský rodák Karel Höger, ale i své mrtvé – ředitele Václava Jiřikovského a také herce Josefa Skřivana. Byli umučeni za to, že se snažili udržet český repertoár na scéně českého divadla v Brně.

**Text: Mgr. Jarmila Rejnušová
Kresba: Mgr. Oldřich Rejnuš**

Vzpomínky k 60. výročí vojenské školy v Brně

Když se v létě 1951 vysoká vojenská škola v Brně (tehdy jako Vojenská technická akademie) zakládala, vynesl se před budovu techniky na Veverří velký stůl, kde „kádrováci“ nabírali uchazečky o zaměstnání. Některé z přijatých brzy začaly zjišťovat, kteří z důstojníků Vojenské technické akademie jsou ještě svobodní. Část jich ulovily.

Vojenská technická akademie se vytvářela záborem budov civilní techniky, Právnické fakulty, kněžského alumnátu na Barvičově ulici a dokonce horních pater pošty na Kounicově ulici a Hutní a obytné základny na Vídeňské ulici. Z VUT nabrala řadu vědeckopedagogických pracovníků, které navlékla do plukovníckých, ba některé i do generálských uniforem. A tak tělnatý generál Strnad ze Spojarské fakulty se tajně učil na odlehle chodbě parádnímu pořadovému kroku. Jiní plukovníci vyvolávali úsměv, když odpovídali na salutování podřízených smekáním brigádýrky. Jeden z nich si během výuky rozeplal vojenskou blůzu, aby vylovil z kapsičky civilní vesty své cibule s řetízku kolikže mu zbývá času do konce hodiny. Ti všichni se však snažili udělat z Vojenské technické akademie vysokou školu, zatím co sovětské poradce ji snižovali na úroveň průmyslovky příkazem, aby učitelé naučili studenty ze 70 % vše na přednáškách. Vrcholem jejich činnosti byl příkaz zakrýt obraz Prométheus přinášející lidstvu oheň v aule bývalé Právnické fakulty rudým sukrem a dát dole sedícího Lenina s knihou. Měl posluchačům zřejmě připomínat jeho „Učit se, učit se, učit se!“, aby se nerozptylovali nahatými krasavicemi na obraze.

Humor se rodil i z běžného života nás učitelů. Tak se mne jednou při obědě kolega Rýdl zeptal, kdo je to Tito. Oba jsme věděli, že Sověti o něm mluví jako o „krvavém psu“ a tak jsem mu i recesně odpověděl. Ale kolega četl Rudé právo dříve než já, a tam stálo, jak byl Tito Chruščovem uvítán slovy „Dorogoj tovarišč Tito.“ Takže kolega mne mohl opravit: „Už ne krvavý pes, ale drahý soudruh.“ Chruščova pak vystřídal Brežněv, o němž ruštinářky našly ve slovníku „Davno pora Brežněvu chvost ukorotit!“ („Je na čase Brežněvu zkrátit ocas!“ – slušněji „Brežněva zkroutnout“.)

Komické omyly vznikaly někdy u kreslíček a písáček špatným přečtením podkladů. Tak kreslířka na Katedře taktiky vepsala do mapy název hospody U stříbrné koule (slav-

kovské bojiště) jako „Ustříhnuté koule“. Z podkladu filosofa V. Gardavského, kde stálo „úradek boží“, udělala zase jiná písáčka „uráček boží“, což Vítu inspirovalo k předsazení písmena „č“ před toho uráčka. Víta sám měl smysl pro humor, jak o tom svědčí jeho báseň Povzdech stárnoucího Donšajna: „Sbohem ó vášně mé,/zub času zle mne hubí,/ už s nikým nespávám,/ ani se svými zuby.“

Na Vojenské technické akademii byli i vyslovení humoristé jako např. karikaturisté manželé Jonášovi (on psycholog, ona jazykářka), náčelník Katedry jazyků M. Skála, výbušninář V. Fux, filosof A. Goněc aj. Tak např. M. Skála dostal seshora rozkaz potrestat svého podřízeného M. Hladkého. Zavolal si ho a řekl: „Postav se do pozoru! Stůj rovně! Mám tě zprcat. Tak: Prc. Prc, prc!“

Odchod!“ Po brzkém opuštění Vojenské technické akademie se Skála stal redaktorem brněnského rozhlasu v oddělení humoru a napsal spolu s V. Fuxem a V. Pantůčkem pro divadlo Večerní Brno slavnou hru Drak je drak čili kterak Žužličti k rozumu přišli a postupně i šest humoristických knih (od Svatébní cesty do Jiljí po Moji dvojníci). Vzděláním výbušninář Ing. V. Fux Skálu následoval a vydal mj. knihu Z českých luhů do háje, v níž uvedl i žertík, který vznikl ze slova „Provedu!“ stvrzujícího rozkaz. Důstojník: „Toho koně, soudruhu vojíne, dnes neprovedete. Jasný?“ Vojín vzorově zařve: „Provedu!“ Důstojník výhružně: „Říkám, že neprovedete!“

Vojín nejistě: „Provedu!“ Důstojník řve: „Řek sem – neprovedete!“ Vojínu svitlo: „Neprovedu!“ Důstojník spokojeně: „Provedte!“

Docent A. Goněc napsal do Hosta do domu (1969, č. 6) článek Legrace čili sranda, kde mj. čteme: „Na jednom návěku vojenské přehlídky se do omrzení a ochraptění nacvičoval slavnostní ceremoniel. Nakonec místo táhlého „hurá“ křičely dva prapory sprosté slovo, které je jednoduchou asonancí předepsaného pokřiku (ku..a.).“

Tak to bylo několik veselých vzpomínek na první léta Vojenské technické akademie. Ta později „spolkla“ pražskou Vysokou školu válečnou a stala se Vojenskou akademií A. Zápotockého a po listopadu se sloučila s vysokou odnoží a s královéhradeckou lékařskou fakultou v nynější Univerzitu obrany. To jsem však už nezažil, jsa v roce 1969 normalizátory vyhozen, degradován z podplukovníka na vojína a zavřen v roce 1972 jako politický vězeň na Borech. To už tak humorné nebylo. O tom svém věznění jsem napsal tehdy samizdat, který v květnu 2011 vyšel jako první část mé knihy Mříže a smích. Druhou částí knihy je revanš za všechny politické vězně satirou na politiky – Z politického humoru (Od anti-ky po dnešek).

Text: plk. ve vysl. doc. PhDr. Jiří Sedlák, CSc. (filosof, etik, publicista; zakládající člen VTA)

Soutěžní křížovka o čepici!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 4. října 2011.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz
Dva výherce odměníme věcnou cenou.
Výherci z č. 5 jsou Jan Kyselák a Hana Červenková.

Šance
pro dva čtenáře

	VELEBIT	3	BYVALÁ ČESKÁ JEDNOTKA HMOTNOSTI	DRAVÝ PTÁK sloven.		KLAPÁNÍ	RUSKÝ SOUHLAS	NEJVYŠŠÍ KARTA	1	VŘESOVEC
Hlavní město Norska					Na kterém místě kniž.					
Hádka					Kvantový zesilovač Čapkovovo drama					
PovaHA							Osobní zájmeno zn. kosmetiky			
Starší vztažné zájmeno			Zvětšovací sklo hrací známka					inic. krásnohorské část hlavy		
Šachová figura				Druh záby charakter						
Náš imitátor					Klidná jenom zast. kniž.					SPZ ROKYCAN
Velikán						Aromat. bylina rezistor				
 Měřicí přístroj		JEZERO rus. 2						Ekonom. odděl. zkr. osminohý členovec		
SPZ PRAHA				Spojka naše řeka			Citosl. plašení parno			
INICIÁLY REŽISÉRA OLMERA			Úkol organická kyslíkatá sloučen.						SVATOZÁŘ	SPZ TEPLICE
PÍSEMNĚ ODPOVĚDÁT										
PENĚŽNÍ SOUSTAVA					Sídlo v USA citosl. syčení					
JMÉNO ROMANČÍKA				Japonská trešeň						
LITINOVÝ PLÁT ob.				KANÁL						TROUP

Potkají se známí, oba vlečou plné nákupní tašky: Koukám, že taky řekl ženě, ...

Po stopách legionářů po 92 letech po bitvě Sliby se mají plnit i u Zborova

Když jsme v dubnu letošního roku publikovali další pokračování seriálu Po stopách legionářů po 92 letech po bitvě u Zborova, netušili jsme, že bude záhy splněn slib členů expedice, který si na tomto pro nás posvátném místě dali. Bez patosu a silných slov.

Totíž po rozhovoru s ředitelem muzea ve Zborově, a pak i z informací kolem naší Mohyly v Kalinivce vyplynula nespokojenost některých místních, protože lidí, kteří na těchto místech celá desetiletí nezištně udržují a dále šíří naši válečnou odysseu, náš stát obrazně řečeno, neviděl.

Autor seriálu napsal, že sliby našich politiků na těchto památných místech nebyly splněny a že se pokusí v tomto směru něco podniknout. Dne 29. června 2011 v poledních hodinách zastavil autobus vzpomínkové pouti Čs. obce legionářské, jedoucí po Ukrajině, nejdříve ve Zborově. Dnes osmdesátiletý ředitel muzea Grigorij Baran, již sice nebyl ředitelem, ale byl zde na svém pracovišti a z rukou místopředsedy obce legionářské podplukovníka Emila Cigánika a Jana

Kuxe juniora, převzal pamětní medaili III. stupně Za zásluhy o šíření československých legionářských tradic. Slavnostní akt umocnila čestná vojenská jednotka a zpívané hymny obou států v podání Tani Janoškové a přítomnost všech účastníků poutě po památných místech Ukrajiny. Dojatý Grigorij Baran byl nejen velmi překvapen, ale dokonce hlavního protagonistu této slavnostní akce i poznal. Vzpomněl si, i jak si mu posteskl, a jak spolu dlouhé odpoledne v roce 2009 vyprávěli o vězení, o válkách ale i o básních, za které se dostal do gulagu.

Grigorij Baran pak spolu s účastníky odejel do Kalinivky, kde jako tradičně, hned při prvním zastavení autobusu, byla už zde Emilie Marie Černická, netuše co ji čeká. Vzápětí se to dozvěděla, a rychle autem zajela pro svou sestru, bydlící na druhé straně obce. Mezitím již na hřbitově praporečníci u Mohyly našich padlých legionářů připravili slavnostní akt. Pohyb vojáků v historických, ale i současných uniformách, vzbudil i zájem místních obyvatel, kterých tu náhle byly asi tři desítky. „Češi tu dělají slávu,“ šeptali si mezi sebou. A to ještě nevěděli, že dvě z nich převzou medaile, stejně jako Grigorij Baran. Babičky Emilie a Marie Černické pak z rukou již zmíněných představitelů obce legionářské převzaly za svou padesátiletou práci na údržbě naší mohyly, za výsadby květin kolem ní, ale

i za průvodcovskou práci, pamětní medaili – bronzový kříž Za zásluhy. Ani drobný deštík nenarušil slavnostní okamžiky, které umocnila píseň věnovaná T. G. Masarykovi nebo česká a ukrajinská hymna. Zvláště při ní kanuly slzy dojetí nejen všem vyznamenaným, ale i přítomným z Kalinivky mezi nimiž byla i třicetiletá vnučka Emilie Černické. A tak se zde setkaly nové generace, jak při předávání, tak i k následování příkladu starších.

Oslavenci jen těžko hledali slova, jimiž alespoň úsečně přes radost sevřená hrdla, vyjádřili dík nositelům tradic za tuto slávu. „Od boha přímo z nebe“ jak rozrušeně řekla Marie Černická. Obyvatelé Kalinivky by si s námi jistě dlouho povídali, ale náš „jízdní řád“ nám to nemohl dovolit. Zástupci obce legionářská zde nepochybně odvedli kus dobré a důležité práce. Takové, která se bude v tom dobrém slova smyslu dlouho, zejména v myslích vyznamenaných, pamatovat. Slovo slibu, dané expedicí před dvěma lety, bylo splněno. A tehdejší protagonisté tohoto kroku Jan Kux senior, Radim Kludka a Vít Dorin z roku 2009 chtějí věřit, že tyto slavnostní okamžiky zvítězí v myslích zdejších vyznamenaných, nad předešlými sliby politiků ...

Text Jan Bořický, foto J. Kux

